

Odeš

broj 114
ožujak-travanj 2012.

časopis za mladež

RASTAVA
BRAKA



BRAKI
OBITELJ



TEMA BROJA

KAKO PREŽIVJETI **BRODOLOM** U OBITELJI



PAKAO
RASTAVE

DIJETE IZMEĐU
RODITELJA
NA RASTAVI



SIROČE

HOT ILLUSTRATIONS FOR YOUTH TALKS / WAYNE RICE



Jednom davno živjela je djevojčica čiji su roditelji umrli. Živjela je sa svojom bakom u spavaćoj sobi na gornjem katu kuće.

Jedne noći u kući je izbio požar i baka je poginula pokušavajući spasiti djevojčicu. Požar se širio kućom vrlo brzo i plamen je ubrzano progutao prvi kat. Kako se požar širio kućom, došli su susjedi i pokušali ući u kuću, ali nisu mogli jer je plamen blokirao sva vrata.

Netko je nazvao vatrogasce, ali su znali da će oni doći prekasno da spase djevojčicu koja je bila zarobljena na gornjem katu. Čuli su njezin plač i povike iz spavaće sobe na gornjem katu, ali ništa nisu mogli učiniti.

Tada se iznenada pojavio muškarac s visokim ljestvama, podigao ih je i naslonio na kuću. Popeo se, razbio prozor i nestao u kući. Uskoro se ponovno pojavio na prozoru s djevojčicom u rukama. Spustio se s ljestava upravo kada je stigla hitna pomoć i predao djevojčicu bolničarima koji su je brzo odvezli u bolnicu. Djevojčica je preživjela, ali je muškarac koji ju je spasio nestao u noći.

Nekoliko mjeseci poslije djevojčica je izšla na sud koji joj je trebao dodijeliti udomicitelja. Nije imala živilih rođaka pa je na sud pala odgovornost da za nju pronađe odgovarajući dom.

Sudac je odlučio porazgovarati s nekoliko mogućih osoba koje su je bile voljne primiti. Nakon što sa svima porazgovara, odlučit će. Djevojčica je bila prisutna u sudnicu dok se sve ovo događalo.

Prva osoba koja je zatražila skrbništvo nad djetetom bila je učiteljica u školi. Ona je istaknula da djetetu treba dobro obrazovanje, a ona je kao učiteljica može puno toga naučiti. Žna postupati s djecom, rekla je, i zna voditi brigu o djetetu poput ovoga.

Sljedeća osoba bila je zemljoradnik. On je ponudio djevojčici zdravo okruženje gdje će naučiti načela napornog rada i jednostavnog života. Brinut će se za životinje i naučit će biti odgovorna.

Sljedeća osoba bila je bogata žena koja je rekla: "Mogu dati ovaj djevojčici sve što treba i želi. Nabavit ću joj najbolju odjeću i poslat ću je u najbolje škole. Ako bude živjela sa mnom, imat će sve što joj srce poželi."

Razgovoru je pristupilo još nekoliko drugih ljudi i svi su oni objašnjavali zašto bi za djevojčicu bilo najbolje da živi upravo s njima.

"Ima li još netko nešto da reči prije nego što donesem odluku?" pitao je sudac.

Upravo tada je iz zadnjeg reda sudnice istupio muškarac. Hodao je vrlo sporo, lagano šepajući. Po njegovoj staroj odjeći bilo je očito da nije bio bogat niti visokoobrazovan. Kada je došao naprijed, stao je ravno ispred djevojčice i ispružio svoje ruke. Mnošto je zadržalo dah. Njegove ruke bile su strašno opećene i pune ožiljaka.

"Ovo je čovjek koji me je spasio!" povikala je djevojčica. Skočila je i obavila ruke oko vrata ovog čovjeka kao da joj je život u pitanju, upravo onako kako je to učinila na dan požara. Pritisnula je lice na njegovo rame i jecala nekoliko trenutaka. Zatim je podigla pogled i nasmijala se smiješkom koji je ozario cijelu sudnicu.

"Mislim da sam upravo donio odluku", rekao je sudac. I sud je završio.

PRIMJENA

Stih jedne stare pjesme glasi: "O, kako Ga volim ... jer On me ljubi, znam." Kada dođemo Isusu Kristu, dolazimo Mu iz zahvalnosti za ono što je On učinio za nas na križu. Mi živimo za Isusa zbog onoga što je učinio za nas.

Odjek

ožujak — travanj
2012.

Cijena 10 kn

Izdavač i osnivač

Odjeljenje za mladež
Kršćanske adventističke
crkve

Glavni urednik

Slobodan Bobo Marčeta
bobomarcheta@yahoo.com

Adresa uredništva

Odjek
Rakovčeva 26
10000 Zagreb
Hrvatska
tel. (01) 2361 923
faks (01) 2361 901
odjel.mladih@gmail.com

Uredništvo

Tamara Moslavac
Dejan Stanjević
Ana Veble
Ivana Vratarić

Lektura

Tihana Karika
Marijan Malašić
Verica Špehar-Vratarić

Korektura

Tünde Torma

Grafičko oblikovanje

Sanja Šeb, Cat design

Tisk

Tipomat

Naklada

900 kom.

ISSN 1331-5994



Riječ urednika

Rastava

“Sve sretne obitelji nalik su jedna na drugu, svaka nesretna obitelj nesretna je na svoj način.” Dopustio sam si slobodu ovaj uvodnik započeti kao i Lav N. Tolstoj svoj roman *Ana Karenjina*. Osim književne vrijednosti ovog poznatog romana, u njemu prepoznajemo društvenu, psihičku i fizičku kompleksnost jedne obitelji kao i njezinu problematiku. Također dok čitamo o nama poznatim obiteljima u Bibliji poput Izakove, Jakovljeve, Davidove i mnogih drugih, uviđamo obiteljsku kompleksnost i probleme koji se javljaju u interakciji članova obitelji. Problemi u obitelji nisu ništa novo, javljaju se sukladno vremenu i kulturi u kojima živimo. Rastava je jedan od nažalost čestih završetaka obitelji u današnje vrijeme koje nam ostavlja dovoljno slobode za njezin izbor. S jedne je strane to prihvatljivo ako se radi o zlostavljanju u obitelji, no s druge strane mnogi pribjegavaju rastavi kao prvom, umjesto posljednjem rješenju problema u braku. Djeca su najčešće žrtve takvih rastava i često jako nesretna zbog toga. Mnoga djeca misle kako su ona kriva i ne vide izlaz iz problema.

Jednom sam bio pozvan k prijatelju na rođendan. Upalili smo mu svjeće na torti u koje je on trebao puhnuti i tako ih pogasiti. Kada je pomislio da je uspio, one svjeće koje je prve ugasio, ponovno su se upalile. Ništa mu nije bilo jasno, no mi smo se smijali jer smo mu namjestili svjeće koje se ponovno same pale. U našem životu ponekad mislimo da su naši problemi toliko veliki da je to kraj. Jako smo nesretni i mislimo da su nam sve lađe potonule i sve svjeće se ugasile. No Bog nam daje nadu, pa kada pomislimo da je gotovo, svjeće na torti našeg života ponovno se upale. Bog je taj koji nas nosi kada ne možemo sami hodati i vidi izlaz iz problema kada smo mi okruženi mrakom i tamom. Kada nas iznevare oni koje najviše volimo, nemojmo zaboraviti da je Bog uvek pokraj nas i s nama. Kada budemo s odmakom gledali na probleme kroz koje prolazimo ili smo prošli, možda ćemo imati više razumijevanja za naše roditelje i cijelokupnu situaciju u kojoj smo se zatekli. Neka vam Bog pomogne u boljem razumijevanju problematike rastave dok budete čitali ovaj broj *Odjeka*.



Vaš Bobo S. Marčeta



PAKAO RASTAVE

Rastava je sama po sebi tragedija jer je znak sloma nečega što je trebalo biti najljeđi odnos koji ljudi mogu ostvariti. Nešto što je Bog namijenio da bude dobro i čisto, kreativno i obogaćujuće, završava u boli i katastrofi. Danas doslovno milijuni ljudi nose doživotne ožiljke kao posljedicu rastave, bilo da je riječ o bračnim drugovima, djeci i obitelji, a nerijetko i o crkvama. Ponekad ti ožiljci imaju boju nesigurnosti, depresije, nasilja, manjka samopoštovanja, ljutnje, nepovjerenja, nesposobnosti stvaranja trajnih odnosa. Rastava je drugi po redu uzročnik stresa, odmah nakon smrti bračnog druga. Kako je stresno za roditelje, jednako je tako stresno i za tinejdžera. Možda nešto drugačije, ali jednako teško i opasno. Ako si se našao u toj situaciji ili je proživiljavaš, razmisli o sljedećem.

Stručnjaci će reći kako postoji sedam faza u procesu oporavka od rastave roditelja. Prvo se javlja šok, pa nijekanje, ljutnja, pobuna i depresija, a potom prihvatanje te izgradnja. Ono na što trebaš obratiti pozornost jest da ni u kojem slučaju ti **nisi kriv** za rastavu svojih roditelja, pa makar bio delikvent koji roditeljima stvara probleme. Također postoje negativne emocije i misli kojih se treba čuvati. Nesigurnost zbog sutrašnjice (da, u redu je razmišljati o džeparcu u to vrijeme), mržnja prema roditeljima, često lažna nada da se roditelji mogu pomiriti, panika, plač, strah, pomišljanje na samoubojstvo i slično. Sve ovo može imati loše posljedice poput noćnih mora,

psihosomatskih bolesti i problema u školi. U svakom slučaju riječ je o jednoj od najgorih situacija u životu.

Prva važna stvar koju moraš zapamtiti jest da je u redu proći kroz tornado negativnih emocija. Nemoj sebe okrivljavati zbog sloma tvoje obitelji niti zbog ljutnje, mržnje i svih drugih emocija koje osjećaš. Bog te razumije jer je prošao ovom zemljom i zna kako se osjećaš (Hebrejima 2,18). Drugo, vrijedan si. Premda se možeš osjećati kao roditeljska igračka ili oružje kojim "pucaju" jedno po drugome, ne zaboravi da Bog ima plan za tebe i da te može povesti u bolju i ljepšu budućnost. U Rimljanima 8,28 nalazimo obećanje: "Znamo da Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube." Treće, nije sve tako crno. To što se sve čini crnim, ne znači da jest. Vrijeme će uz Božju pomoć i vodstvo život učiniti lakšim. I naposljetku, razgovaraj s onima koji su prošli kroz isto ili slično iskustvo. Samo ne da bi hranio mržnju, nego kako bi pomogao sebi, a i svojim roditeljima.

Kad smo već kod njih, kako gledati na svoje roditelje? I oni sami proživljavaju šok i nevjericu. Rastava podrazumijeva niz teških odluka koje ljude ne ostavljaju ravnodušnima. Koliko god procedura rastave izgledala jednostavna, koliko god ljudi u tom procesu izgledali civilizirano i koliko god baki i djedovi, novac i prijatelji proizveli "sigurnosnih jastuka", svaki član obitelji koja se raspada prolazi kroz svoj privatni pakao. Emocije, pravna strana rastave, novac, odnos prema djeci, crkvi, duhovna praznina, sve su to elementi osobne traume kroz koju prolaze roditelji. Tinejdžeri taj pakao znaju još više potpaliti. Tko bi im zamjerio? Može li ih tko za to okriviti?

Pozivam te da vjeruješ u Boga koji je iznad naših teških životnih okolnosti i koji ima plan za tebe i mene, da oprostiš svojim roditeljima, slabim i grešnim bićima, da ljubiš čak i onda kada je tvoje srce prazno i usamljeno i ne prima ljubav. Bog mrzi rastavu (Malahija 2,16) i bol koju stvara Njegovoj djeci. Potrebno je tri do pet godina da se rastava roditelja prebrodi.

Pred tobom je dug put, ali onaj koji je osnovao prvu obitelj, može ti pomoći da sada staneš na svoje noge ne obilježen prošlošću, već Njegovom budućnošću te da ne ponoviš tu pogrešku u svojem budućem braku.

Božja milost nam je dostatna da izdržimo i da se oporavimo. I zato vjeruj, oprosti i ljubi.



Često znamo pomisliti: "Pa neka su svi protiv mene, neka se cijeli svijet sruši na mene, ali barem imam svoju obitelj!" Međutim, što ako ta tvrdnja za neke od nas nije točna?! Što ako neki od nas u obitelji ne pronalaze oazu mira, ljubavi i sreće, već upravo suprotno?! Imamo li mi uopće ikoga osim obitelji na koga se možemo osloniti?

Brak i obitelj



"Zato ostavlja muž oca i majku i prianja za ženu svoju, i budu jedno tijelo." (Postanak 2,24)

Kada je stvorio bračnu zajednicu, Bog ju je stvorio savršenom. Adam i Eva bili su preslika zajedništva koje postoji između Oca, Sina i Duha – jedno u mislima, osjećajima i djelima. Padom u grijeh taj odnos je narušen i već tada smo svjedoci prvih optužbi i zamjeranja u braku. Otada pa do današnjih dana ljudski rod je "napredovao" u razaranju odnosa između bračnih drugova, uključujući djecu i rodbinu. Dok su rastave u posljednje vrijeme učestale i uobičajene, mnogi bračni parovi ipak ostaju u braku zbog finansijske ovisnosti, vjerske tradicije i/ili "dobrobiti" djece. Život u takvoj obitelji zna biti pravi pakao i mučenje kojemu nema kraja (barem dok ne završimo fakultet, zaposlimo se i kupimo vlastiti stan). Kako (pre)živjeti u ovakvoj zajednici?

Tko je krivac?

Kada nas svađe i prigovaranja roditelja emocionalno slome, često se pitamo gdje je Bog; osuđujemo Ga što dopušta patnju i svađe i pitamo se voli li nas uopće. I dok nam se ta pitanja "vrte" po glavi, postanemo ljutiti na Boga i ne želimo imati ništa s Njim (ići u crkvu, proučavati Bibliju). Postajemo pravi buntovnici i činimo loša djela ili pak odlučujemo da ćemo "biti u sredini" između Boga i Sotone pa neka nas obojica puste na miru. Koji god od ta dva puta odaberemo, oba žaloste Boga, osobito zato što On nije uzročnik razaranja obitelji. Kada želimo stajati sami u sredini, moramo znati da bez Njega ne možemo pravedno živjeti, iskreno voljeti i biti radosni. Loša djela nekim mogu donijeti kratkotrajno zadovoljstvo, ali nas takav način života neće učiniti otpornijima na patnje koje su pred nama. Naprotiv, čini nas sve bolesnijima. Bog nam je u svojoj Riječi objavio kako nas strpljivo podnosi i čeka na obraćenje.



Kroz čitavu povijest Bog nam upućuje molbe da Mu se vratimo i da će nas On poučiti putovima pravednosti i ljubavi, poručuje da nas ljubi vječnom ljubavlju. Nekada smetnemo s uma činjenicu da je Bog ostao isti iako smo se mi padom u grijeh promijenili. Onaj koji je sve stvorio iz ljubavi, i dalje je ljubav i želi da ponovno živimo u skladu i miru. Možemo li okrivljavati Boga za raspadanje obitelji kada nas poziva na obnovu jedinstva i sklada koje nam je nakon pada u grijeh ponovno omogućio po Isusu?!

I naši se roditelji nalaze u kušnji. Međutim, oni često nisu svjesni da njihove odluke snažno utječu na nas. Nisu svjesni utjecaja koji njihove međusobne svađe i prigovaranja imaju na nas. Da nas bole, ranjavaju, čine nesposobnima za svakidašnji život. Često se u ovom kontekstu sjetim Isusovih riječi da će neke drugi ljudi učiniti nesposobnim da vole. Nije li logično da njih okrivljavamo za sve naše neuspjehe, emocionalne ozljike? Ali kome su oni zapravo odgovorni? Mi nismo dobili svoje roditelje, već oni nas. I kada su nas dobili, nisu nas dobili u posjedovanje, već da nas odgajaju u vjeri, ljubavi i miru. Mi smo vlasništvo samoga Boga i On nas je kupio. Naši roditelji odgovaraju izravno Bogu za naš odgoj. Kada bi roditelji imali pravilan odnos s Bogom, sjetili bi se da grubim riječima diraju u zjenicu Njegova oka. Mi ne smijemo osuđivati svoje roditelje i njihova djela, već se moliti za njih.

Okrivljavati same sebe nepotrebno je i besmisleno. Zavaramo se mislimo li kako bi sve bilo bolje da se samo malo više potrudimo u školi ili oko kućanskih poslova, pa čak i kada to izlazi iz njihovih usta. Naši su roditelji odrasle osobe koje su slobodno donijele svoju odluku na koju mi nismo mogli utjecati. Roditeljima koji nemaju pravilan odnos s Bogom nikada nećemo biti dovoljno dobri u školi, u kućanskim poslovima. Naše talente, želje i osjećaje oni će omalovažavati. Umjesto da tražimo njihovo prihvatanje i odobravanje, zašto ne odemo tamo gdje smo prihvaćeni onakvi kakvi jesmo?

Za situaciju u kojoj se nalazimo zaboravljamo pravoga krivca. On je otac laži, zavaravanja, optužbi, nasilja, grubih riječi. On se koristi fizičkom privlačnošću da zavara ljudе da uđu u brak, on je razvio sustav zaduživanja koji guši naše roditelje, on stvara sukobe, njegov duh nadahnjuje na svađu i neslogu. On je taj koji ljudima omogućuje da krenu lakšim putem – putem zla.

Svakidašnji život i emocionalna stabilnost

Kada znamo protiv koga se zapravo borimo, lakše nam je uočiti situacije u kojima nas pokušava progoniti i odabratи oružje kojim mu se možemo suprotstaviti. Sotona nije glup i zna da preko obitelji može uništiti najviše ljudi. Riječi naših najbližih najviše nas pogode. Nakon toga u nas pokušava usaditi osjećaj nemoći i da više ne možemo izdržati takvu situaciju. Zatim nas pomoću straha od neprihvatanja, da ćemo biti nesposobni voljeti, pokušava paralizirati i u potpunosti slomiti. I kada mi pomislimo da se ovakve teške situacije neće ponoviti, on nam već priprema goru odmah iza ugla.



Ali koliko god bio podmukao i zao, on je već pobijeđen. Za sva njegova lukavstva, snalažljivost i zloču uma lijek je Isus. Isus je na križu pobijedio Sotonu, a uskrsnućem potvrdio pobjedu. Pri samome imenu Isusa i vjerom u Njega mi već pobjeđujemo. I ne samo to – Isus se čak bori uz nas. Kada se sljedeći put nađemo u vrtlogu svađe, budimo mudri i uklonimo se od zla. Povucimo se u neki mirni kutak i zamolimo Isusa da promijeni naše roditelje, da ih smiri. Kada nam prigovaraju, učinimo sve što je u našoj moći da najbolje što možemo obavimo posao da se na nama ne nađe nijedna mrlja. Zamolimo Gospodina da nas sačuva od daljnjih svađa. Kada nam roditelji kažu da nismo dovoljno dobri ili talentirani, sjetimo se da Isus naše talente usavršava kada Mu ih predamo. Ako vas ikad uhvati strah da ste nemoćni, sjetite se biblijskog retka da u pravoj ljubavi nema straha. Vjerom prihvatite da je Isus kraj vas, da je spremjan saslušati i preuzeti vaše brige. Ali prije svega nemojte zaboraviti praštati svojim roditeljima i moliti se za njihovo obraćenje kako bi jednoga dana sve svađe pale na leđa onoga koji ih je i započeo.

Oslonimo se na Isusa. Neka On bude naša utjeha i naša Stijena jer smo mi Njegova obitelj.





-- Lidija Dežić, dipl. psiholog --

Dijete između roditelja na rastavi

Dvanaestogodišnji dječak sjedio je pokraj mene za klupskim stolićem u mojoj uredi. Sjedio je tiho i mirno. Čak dostojanstveno. Njegovi su se roditelji rastajali. Bila je to mirna, uljuđena i, što se mojeg posla tiče, jednostavna rastava. Postojao je valjani razlog za prekid partnerskih odnosa. On je po treći put ušao u program liječenja od alkoholizma i nije bio siguran hoće li uspjeti. Odlučio se na liječenje kad je zbog pijenja dobio otkaz i nekako uspio naći novi posao, ali u udaljenom gradu. Kući je dolazio vikendima, a ponekad i preko tjedna. Radnim bi danima održavao apstinenciju, ali ne i vikendima. Mir i red u kući koje je ona uspostavila radnim danima bio je predragocjen da bi ga se odviknula. Godio je i njoj i njemu i sinu. Vikendima bi se sve okrenulo naglavačke i ona je odlučila da to mora prestati. On se složio, krenuo na liječenje, ali nije mogao predvidjeti ishod. Stoga su se složili da više ne žive zajedno. Detaljno su se dogovorili o svemu. Viđat će sina kad god bude mogao, ali pod svojim krovom. Vodit će ga svaki vikend k sebi u novo mjesto boravka. Što se djeteta tiče ne mijenja se ništa, osim odlaska ocu za vikend.

Moj posao bio je objasniti dječaku da roditelji ne namjeravaju mijenjati svoju odluku. Oni su mu sve predložili. Mirno me je gledao i rekao: "I što je tu vaš posao?" Pokušala sam ponovno – ispričati mu da je

odлуka njegovih roditelja konačna. I tada su se njegove oči zaiskrile. Nagnuo se, blago, prema meni i gnjevno rekao: "Je li vaš posao pomiriti ih ili rastaviti?" Bila sam tužna i nemoćna. Dječak je bio u pravu. Približila sam mu se i stala ga tješiti. To je bilo jedino što mu je u tom trenutku bilo potrebno.

Dogada se, doista, da se partneri nađu u situaciji kada se kao jedino rješenje nudi raskid partnerskih odnosa. Izgradnja partnerskih odnosa složen je i dugotrajan proces u koji valja unijeti osim srca i mnogo strpljenja i mudrosti. No, ipak, čini se, postoje situacije kada postoji valjani razlog za prekid, kao što je alkoholizam ili nasilničko ponašanje jednog partnera. A postoje i prekidi veza kada razlog i nije tako dramatičan kao "nepomirljive razlike u karakteru" ili se jednostavno "ljubav potrošila".

Bez obzira na razlog zbog kojega se neka partnerska veza prekida, čini se da su osobe koje prekidaju partnerski odnos uvjerenе da se to tiče samo njih i da oni na to imaju pravo.

Bilo da je u partnerskom odnosu ostvareno roditeljstvo ili nije, krug ljudi na koje utječe prekid veze prilično je širok i pogoda veći broj ljudi. Prekid pogađa u prvom redu djecu i to u tolikoj mjeri da država zadržava pravo odlučivanja s kojim će roditeljem dijete živjeti. Pogada i roditelje obaju partnera. Oni su zamisljali da će njihova djeca živjeti u trajnoj i sretnoj vezi. Pogađa i

susjede, osobito ako je prekid buran, suradnike na poslu, rođake, zajedničke prijatelje...

Svaka odrasla osoba ima pravo urediti svoj život onako kako misli da njoj najbolje odgovara. Ali nijedna odrasla osoba nema pravo tom svojom odlukom ugroziti bilo koje pravo druge osobe, osobito ako se radi o osobi koja o njoj ovisi, a to je najčešće dijete.

Bez obzira na to koji su razlozi doveli do prekida veze, taj je događaj traumatsko iskustvo i gubitak za sve osobe koje su na bilo koji način povezane s osobama koje raskidaju svoje partnerske odnose. Što ste bliže epicentru, to će vas potres snažnije pogoditi. Osobe koje su najbliže a istodobno bez ikakve mogućnosti utjecaja na događaje, pa samim tim i najranjivije, jesu djeca čiji se roditelji rastavljavaju. Ako su rođena u potpunoj obitelji, rasla su u uvjerenju (iluziji) da će takvo stanje trajati zauvijek. Ako su rođena u nepotpunoj obitelji, sudbinski prihvataju svoju ulogu, iako u zrelijoj životnoj dobi (pri uključivanju u društvenu zajednicu) traže informacije o drugom roditelju.

Raskid partnerskih odnosa i raspad obitelji traumatski je događaj za sve koje pogađa. Na rang-ljestvici traumatskih događaja stoji uz bol smrti (gubitka) bliske osobe i teških bolesti. Za dijete to znači povremeni i privremeni gubitak jednog roditelja i narušavanje povjerenja u oba roditelja. Tako proces prilagodbe na rastavljanje roditelja prolazi, kao i svaki drugi proces tugovanja, nekoliko stadija: 1) šok i nevjerica, 2) osjećaj nestvarnosti, 3) poremećaj koncentracije, 4) srdžbu na sve sudionike, 5) tugu i 6) prihvatanje bolne činjenice.

Iako je dijete, u većini slučajeva, naslućivalo da odnosi među roditeljima nisu skladni, ili je čak bilo i svjedokom nesuglasica, pa čak i svađa, ono ipak vjeruje da je to prolazno stanje i da će roditelji riješiti sve probleme. Dijete sebe doživljava kao snažnu

poveznici između roditelja i svako duže izbjivanje roditelja iz zajednice, a koje nije valjano (za dijete) obrazloženo dovodi ga u sumnju da nije voljeno. Zbog toga, bez obzira na godine, dijete ne može prihvati odlazak jednog roditelja iz obitelji.

Budući da je roditelj živ, pojačava se osjećaj nestvarnosti i budi nadu da bi roditelji mogli popraviti svoje odnose i ponovno uspostaviti obiteljsku zajednicu. Osjećaj konačnosti donosi potrebu uspostavljanja novih partnerskih odnosa i prihvatanja nove obitelji, što je djetetu novi izvor stresa (ili traume). Tjeskoba i neizvjesnost koje dijete osjeća, odvraćaju djetetove misli od svakidašnjih dužnosti pa ono izgleda odsutno. Često se javljaju strahovi koje je dijete već prevladalo, pa i bolesti koje odrasli ne doživljavaju ozbiljno, kao glavobolja ili trbobilja.

Kada dijete počinje razumijevati da je ovo stanje trajno, izražava srdžbu prema oba roditelja (odrasi bi trebali znati rješavati probleme!), prema onima koji su mogli pomoći a nisu (bake, djedovi, tetke, stričevi, psiholozi...), prema onima koji su očito krivi (priatelji ili prijateljice jednog od roditelja), prema onima koji imaju razumijevanja za njegove roditelje... Ova srdžba često urodi prkosom i neposluhom.

Naposljeku dijete s tugom prihvata bolnu istinu da njegov roditelj ne žive zajedno, da više nisu bliski i da se ne vole. Često tu tugu pojačavaju sami roditelji svojim međusobnim optuživanjima, okrivljavanjima i neprijateljskim ponašanjem.

Djetetu su potrebna ova dva roditelja, toliko potrebna da to jamči i zakon. Ne sumnjam da je dječak s početka priče odrastao u zrelog i uspješnog muškarca. Ali kad god ga se sjetim, pred me dolaze tuga i nemoć kao podsjetnici da se mi odrasli vrlo često ponašamo kao da nismo odrasli.

S kojim pravom?

Nova Gradiška Misijaška škola za mlade

Od 17. do 19. veljače 2012.

 to prethodi svakoj reformaciji , pa tako i vjerskoj? Probudjenje, naravno. Misijaška škola u Novoj Gradišći je bila upravo to – probudjenje iz duhovnog drijemeža u koji je, nažalost, zapala većina nas. Pastor Alden Ho nam je u tri dana prenio važne poruke o svijetu u kojem se nalazimo te o tome koja je naša dužnost i uloga u njemu. Naše je druženje s Bogom i jednih s drugima započelo u petak navečer. Na prvom bogoslužju i seminaru imali smo prilike čuti predivno i gotovo nevjerojatno svjedočanstvo o Bogu čudotvorcu koji ljude spasa i na nama nerealne načine. Naije, pastor Ho je u svojoj mladosti doživio avionsku nesreću iz koje nije bilo moguće "izvući živu glavu". Ipak, on je došao k nama, živ i zdrav, kako bi nam prenio "sadašnju istinu". Također, tu smo večer saznali još nešto zaista zanimljivo. U vrijeme starih Židova, postojale su četiri dnevne straže: 1. od 18 do 24 sata, 2. od 24 do 6 sati, 3. od 6 do 12 sati i 4. od 12 do 18 sati. Ako po tome računamo generacije Adventista, mi se nalazimo u 5. generaciji, generaciji koja je potpuno jednaka prvoj. Jesmo li mi jednaki prvoj generaciji Adventista, radimo li za Boga s istom ljubavlju i žarom kao oni?

U subotu prijepodne smo razmatrali kakvo je naše poštovanje Boga. Poštujemo li više zemaljske od nebeskih autoriteta? Kakvo je naše ponašanje u crkvi? Razmišljamo li o tome da se nalazimo na svetom mjestu? U Bibliji imamo puno izvještaja o tome kakav je odnos Bog imao prema onome što je proglašio svetim (Izlazak 3,5; Josua 5,13). Bi li ono što odjevamo za crkvu bilo primjereno i za npr. posjet premjeru? Kako se predstavljamo onim što jedemo? Potrebna nam je revnost za Božju prisutnost, kako iznutra, tako i izvana. Mi smo odgovorni za ono što znamo, za ono što radimo, ali i za ono što ne radimo. Prema tome, trebali bismo djelovati prema onome što znamo. Molimo Boga da ne dopusti da svijet uđe u nas, nego da mi izademo u svijet i proslavimo Boga svime što jesmo.

Međutim, kada jednom krenemo hodati s Bogom, ne smijemo se opustiti jer smo tada najizloženiji Sotoninim napadima, a i njegovi napadi su sto puta jači prema Isusovim sljedbenicima. Jedini način na koji možemo biti spremni za njih i kako se možemo oduprijeti je dobro poznавanje Biblije i onoga što nas Bog uči kroz nju. Jedino tako ćemo moći prepoznati sve lukave ideje kojima nas Sotona želi zavesti. Samo tim znanjem ćemo moći prepoznati sve lažne učitelje koji će se pojavljivati i unutar same crkve. Sotona će nastojati biti i na najvećim sastancima vjernika kako bi sprisjećio da čuju istinu i budu dodirnuti njome. Također, i zemaljske požude će mnogima u posljednjem vremenu biti kamen spoticanja. U posljednjim vremenima Sotona će nastojati izazvati pobunu i među vjernicima u vidu kritiziranja, njegovanja sebičnosti i neprijateljstva... Mnogi će vjerojatno pasti u napast da se obrate tzv. "iscjeliteljima" za pomoć ako im molitve ne budu uslišane. Svatko će se na neki način suočiti lice u lice sa Sotonom. Ali Bog ima plan za svakoga i poziva nas da budemo Njegova vojska mlađih ljudi. Nijedna oluja ne može pomjeriti onoga čija su stopala učvršćena u Istini.



Foto: Goran Vidas

Jeste li ikada razmišljali o značenju ulja u prispopodobi o deset djevica? Koje je posebno značenje ulje dobilo u toj prići? Kada se udubimo u priču, vidimo da tu ulje predstavlja nešto neprenosivo, nešto što se ne može dobiti onoga trenutka kada nam je potrebno već se izgrađuje. To nešto što ovde predstavlja ulje je naš karakter koji gradimo cijelog života i kojim ćemo dočekati ženika, odnosno Krista. Kada On dođe, naš se karakter neće promjeniti nego će se započatiti onakav kakvi budemo u tom trenutku bili. Međutim, bez Svetog Duha, kojeg ulje najčešće i reprezentira u Bibliji, nemoguća je ta neophodna promjena našeg karaktera i stvaranje Božjeg obličja u nama. Kršćansko savršenstvo predstavlja zapravo to savršenstvo karaktera. Ono što Bog želi je da vidi odraz svoga Sina u nama. Kada pogledamo poruku crkvi u Laodiceji, bijele haljine predstavljaju tu Kristovu pravednost u koju se pretvaramo. Sveti Duh djeluje na nas svakodnevno, ali mi moramo naučiti prepoznati Njegov glas. Ne bismo smjeli dopustiti da imamo samo obliče pobožnosti kao npr. Juda ili neki drugi primjeri iz Biblije. Ono što "napravimo od sebe" u ovom vremenu probe je ono što ćemo ostati cijelu vječnost. Međutim, kako je moguće živjeti pobožno u ovim vremenima? Pokušajmo slijediti Henokov primjer – on je izbjegavao druženje s bezbožnicima, molio se i usrdno tražio razumijevanje Božje riječi. Ono što je potrebno zapamtiti je da nas Bog nikada neće ostaviti ni uskratiti nam svoju pomoć pa nemojmo napustiti ni mi Njega!

Za kraj našeg druženja u Novoj Gradišći imali smo priliku zaviriti u svijet proraka, njihove uloge i biblijske kriterije po kojima možemo razlučiti prave od lažnih proraka. U Bibliji ima 8 vremenskih proročanstava. Za svako proročanstvo postoji "prorok koji navješta" i "prorok koji okuplja". Za posljednje, osmo vremensko proročanstvo, prorok koji navješta je Daniel, a prorok koji okuplja je, po svemu sudeći, Ellen G. White. Mnogi su sumnjali, a mnogi i dalje sumnjaju u autoritet i nadahnuće Ellen G. White pa bi nekome možda bilo zanimljivo primijeniti ove biblijske kriterije za proraka i na nju. Prvi kriterij se nalazi u Ponovljenom zakonu 18,21.22 i prema njemu se ono što prorok

koji je zaista nadahnut prorekne u ime Božje i ostvaruje. Drugi kriterij nalazimo u knjizi Brojeva 12,6 i prema njemu se Bog prorocima objavljuje kroz viđenja i snove. U istoj toj knjizi, 24. poglavju, 4. i 16. retku vidimo da je treći kriterij otvorene oči za vrijeme viđenja. Četvrti i peti kriterij nalazimo u knjizi proroka Daniela 10. poglavju, 17. i 18. retku i vidimo da proroci za vrijeme viđenja ne dišu i da imaju nadnaravnu snagu. Šesti se kriterij nalazi u Jeremiji 28,9 i prema tom kriteriju se proročanstva pravog Božjeg proroka u potpunosti ostvaruju, ne samo djelomično. Sedmi i osmi kriterij se nalaze u 1. poglavljiju, 20. i 21. retku 2. Petrove poslanice i prema njima se ta proročanstva moraju slagati s nekim "starim", prethodnim proročanstvima, a proroci koji ih proriču moraju pokazivati plodove Duha. Deveti se kriterij nalazi u 1. Korinćanima 14,3 i govori da proroci preko proročanstva uzdižu, opominju i tješe. U Izajiji 8,19.20 nalazimo deseti kriterij prema kojem je pravi prorok onaj koji se drži zakona (Deset zapovijedi) i svjedočanstva (ostatak Pisma). Jedanaesti kriterij se nalazi u 1. Ivanovoj poslanici 4,1-3 i on nam ukazuje na to da pravi prorok mora vjerovati u utjelovljenje Isusa Krista. Posljednji, dvanaesti kriterij, nalazi se u Matejevom evanđelju, 7. poglavljju, 15. i 16. retku i ukazuje nam na to da moramo promotriti propovijedaju li proroci istinu ili gomilaju sebi bogatstvo i koji im je zapravo motiv.

Vjerujem da je svima nama ova škola rasvijetila brojne istine i dala puno poticaja za rad za Boga, što je vidljivo i iz priloženih komentara, a i slika koje prikazuju misijsku akciju u središtu grada koja se održala u subotu popodne prilikom čega je podijeljeno dosta duhovnih knjiga i traktata. Nadam se da ćete i vi, dragi čitatelji, osjetiti Božji poziv za misiju i pridružiti se Njegovoj vojsci mlađih ljudi koja će se boriti i naviještati istinu u svom mjestu gdje se nalazi ili čak na nekom misijskom polju izvan svog prebivališta. Neka nam Bog pomogne i blagoslovi nas u tom najvažnijem poslu čija plaća je, ni manje ni više, VJEĆNI ŽIVOT!



Foto: Goran Vidas

Nova Gradiška

Misijska škola

za mlade

Od 17. do 19. veljače 2012.

ALEN PETAK:

Za mene je ova misijska škola bila novo, ali ugodno iskustvo. Smatram da događaji poput ovoga pokazuju koliko nam je potrebna promjena, ali nam također pokazuju i načine kojima je možemo postići. Meni je ovaj događaj pomogao u smanjivanju straha od svjedočenja i potaknuo me da se više uključim u misijske aktivnosti.



MATEO PETAK:

Prije dva tjedna sam se počeo pripremati za krštenje i ova me je škola potaknula na daljnje proučavanje i dublje istraživanje Božje Riječi. Škola mi je i pomogla da se ne plašim budućih događaja te da se bolje pripremim za to. Puno sam naučio i predlažem i ostalima da prisustvuju ovakvim događajima i da se uključe u misiju. Želja mi je da oni koji nisu još upoznali Isusa ili žele znati više o Njemu istražuju Božju Riječ.



VESNA MIHEJ:

Kada sam se odlučila doći u Novu Gradišku, nisamочекivala tako jaku duhovnu hranu. Iznenadilo me je kako je govornik tako spremno iznio tako teške, ali važne teme. Mislim da je vrijeme za ozbiljne promjene u našem životu i ova škola me je potaknula da ustrijem uz Boga na putu kojim sam krenula i dala mi snagu za još dublje osobno proučavanje i rad za Krista.



VERONA VRATARIC:

Meni je to bilo prvo iskustvo takve vrste. Jako sam zadovoljna onim što sam čula. I prije sam proučavala Bibliju, ali nikad nisam to sagledala na takav način i s tolikom ozbiljnošću. Iako mi se u prvi vrat učinilo strogo, u razgovoru s ostalima shvatila sam da u našem odnosu s Bogom ne može biti kompromisa.



DANIJELA BAČIĆ:

Misijski vikend u Novoj Gradišci je bio prekrasan, bogato ispunjen kvalitetnim sadržajima, druženjem i upoznavanjem ljudi iz više zemalja. Govornik je bio vrlo zanimljiv, iznio je svoja iskustva, poznate i manje poznate teme na način toliko prilagođen mladima da sam s uživanjem slušala svaku propovijed. Potaknuo nas je da donesemo važne odluke dok smo još mladi. Sve u svemu, kući sam se vratila ohrabrena i sa željom da aktivnije svjedočim drugima o Isusu.



JOSIP PAVIĆ:

Vikend u Novoj Gradišci je za mene bio blagoslovjeni vikend za pamćenje. Upravo mi je tako nešto trebalo u situaciji u kojoj sam se nalazio. Govornik, Alden Ho, za mene je bio pravi pogodak i vjerujem da je posлан od Boga. Sviđa mi se njegov način propovijedanja i pristup mladima. Svojim darom propovijedanja i smisalom za humor zna zadržati pozornost makar govorio satima. Poruke koje nam je Bog progovarao kroz njega prodirale su ravno do srca.



MILANA INJAC:

Misijska škola nam je pružila prekrasnu priliku da se međusobno ohrabrimo kroz dijeljenje iskustava iz prošlosti i svjedočanstava o svojoj vjeri. Iako iz različitih krajeva i životnih okolnosti, svi smo iskusili nevjerojatno jedinstvo koje nas je zbljžilo i podiglo naš duh još više k Bogu. Govornik nas je potaknuo na revnije proučavanje Biblije kako bismo bili spremni razlikovati istinu od laži u svijetu u kojem živimo, kao i za svjedočenje o svojoj vjeri. Pozvani smo živjeti u svim aspektima našeg života prema onome u što vjerujemo i koga predstavljamo ljudima oko nas. Ne možemo zaboraviti ni toplu dobrodošlicu i gostoprимstvo ljubaznih domaćina!



Teološki Od(s)jek

Zaštava braka

-- Željko Porobija --

Namijenjeno samo ozbiljnima

Tema rastave braka ima sve veću aktualnost u našem društvu. Dok je pedesetih godina prošloga stoljeća stopa rastava u Hrvatskoj bila oko 8%, posljednjih je godina narasla na zabrinjavajućih 22% (u čemu smo čak i ispred inače liberalne Nizozemske s 20%). Statistike rastava u Adventističkoj crkvi nisu sasvim utvrđene, ali ima pokazatelja (u SAD, primjerice), kako stopa dostiže već 16% (što je, primjerice, znatno iznad stope rastava neadventističkih brakova u Španjolskoj, Italiji itd.).



Biblijskim kršćanima, dakako, nije stalo samo do statistike, nego žeљe vidjeti i što Biblija naučava o ovom predmetu. Pokušat ćemo tu temu razumjeti što je moguće bolje i onda vidjeti kakvu to praktičnu primjenu ima za nas.

Stari zavjet i rastava

Ključni tekst o starozavjetnom nauku u pogledu rastave nalazimo u Ponovljenom zakonu 24,1-4:

"Kada tko uzme ženu i s njome postupi kao muž, a potom na njoj otkrije što ružno, te ona više ne nalazi milosti u njegovim očima, i on joj napiše otpusno pismo, uruči joj ga i potjera je iz svoje kuće, a ona izade iz njegove kuće, ode i podje za drugoga, pa omrzne i tome drugomu, te joj i on napiše otpusno pismo, uruči joj ga i otjera je iz svoje kuće ili pak umre taj koji ju je drugi uzeo tada je, pošto se tako oskvrnula, ne može opet uzeti za ženu onaj prvi muž koji je bijaše otpustio. Bilo bi to odvratno pred Jahvom, i ne smiješ uvaljivati u grijeh zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu." Prvo što vidimo u tom tekstu jest da se njime ne uređuje rastava, nego se zabranjuje mužu da ponovno uzme ženu koja se, nakon rastave, udala za drugog pa onda i od njega dobila otpusno pismo. Također zamjećujemo kako Mojsijevo vrijeme ne poznaje rastavu u obliku u kojemu postoji danas. Tako se ovdje ne radi o nekom sporazumu dvaju ravnopravnih partnera, nego o otpuštanju žene od strane očito nadređenog muža.

Tumačima ovoga vrlo arhaičnog teksta najviše je glavobolje zadavao izraz iz prvog retka: "što ružno". Izvorno stoji etvat *davar* (golotinja/sramota), što je bilo predmetom velike rasprave između rabinskih škola u Isusovo vrijeme. Konzervativnija Šamajeva škola držala je kako se ovaj izraz odnosi samo na spolno nećudoređe, dok je liberalnija Hilelova škola mislila kako muž ima pravo otpustiti ženu praktički iz bilo kojeg razloga: ako žena prepeče kolač, presoli hranu, ili ako muž zaključi da mu je žena ružna. Možda treba spomenuti i to da je u praksi bilo usamljenih slučajeva rastave na ženinu inicijativu.

Isusov nauk o rastavi

U Marku 10,1-12 nalazimo Isusov razgovor s farizejima o pravu muškarca da otpusti svoju ženu. Isus se tome pravu izričito protivi, govoreći da je Mojsije dopustio

rastavu "zbog tvrdoće vaših srca" (r. 5), ali da je Bog zamislio brak kao trajnu vezu muškarca i žene, te da čovjek ne može rastaviti ono što je Bog sastavio (r. 9). Svojim zbnjenim učenicima Isus jasno napominje da je muž koji otpusti svoju ženu i oženi se drugom preljubnik, kao što je i žena koja se nakon otpuštanja uda za drugoga, preljubnica (rr. 11-12). Za mnoge teologe, osobito rimokatoličke, ove su riječi konačna potvrda da nikakva rastava ne dolazi u obzir. No, u praksi, Rimokatolička crkva dopušta poništenje nevaljanog braka, što je opširno razrađeno kanonskim pravom (i prema kojemu jedino papa može donijeti odluku o poništenju).

Evangelje po Mateju, pak, nadodaje na dva mesta (5,32 i 19,9) riječi "osim zbog bludništva" (*porneia*) kao jedino dopušteni razlog za otpuštanje žene. Uzgred, grčka riječ za "otpuštanje" koristi se i u drugim kontekstima, nevezanim za pitanje rastave (na primjer gospodar je u Mateju 18,27 "otpustio svog slugu i oprostio mu dug"), te u biti znači "pustiti nekog da ode". Treba zamijetiti da Matej u 19,1-9 precizira kako farizeji pitaju Isusa je li dopušteno otpustiti ženu "s kojega god razloga" (r. 3). Moguće je kako se ovdje radi o farizejima koji žele utvrditi slaže li se Isus s liberalnim naučavanjem rabija Hilela (očito im se Isus inače činio liberalnim). Ono što Isus odgovara više se slaže s konzervativnim naučavanjem rabija Šamaja (premda ima mesta gdje Isus zvuči bliže Hilelu). Isusov napad na ustanovu rastave očito je i napad na apsolutnu dominaciju muškaraca koji su se prema ženama odnosili kao prema stvarima.

Nevolja je tumač samo shvatiti što zapravo znači riječ "bludništvo". Oobično se smatra kako Isus dopušta rastavu samo u slučaju preljuba, no ovdje se riječi "bludništvo" (*porneia*) i "preljub" (*moiheia*) jasno razlikuju. Za rimokatoličke tumače *porneia* je grčki prijevod aramejske riječi *zenut*, koja označuje nevaljni brak (na primjer brak s bliskim rođakom). To bi onda značilo da Isus zastupa kako se brak nikada ne može raskinuti, osim ako nije propisno sklopljen. Ipak treba jasno napomenuti kako *porneia* u Novome zavjetu ima vjerojatno šire značenje nego čisto seksualno: primjerice, apostoli u Djelima 15,20 kažu da se kršćani iz poganstva trebaju sustezati od svega što je okaljano idolima, od bluda, od udavljenoga i od krv. Lako je vidjeti kako se ovdje *porneia* više

odnosi na uzimanje nekih vrsta hrane povezanih s idolopoklonstvom, a ne na spolno ponašanje. Bilo bi, uostalom, jako čudno da apostoli pitanje spolnog nemoralja raspravljaju u obliku savjeta, a ne stroge zapovijedi. Stoga je i razvidno da Isus na umu ima nešto drugo, a ne samo slučaj vjenčavanja bliskih rođaka. Reći da je Isus absolutno protiv rastave nije potvrđeno u Evandelju po Mateju. Još je manje potvrđena kasnija praksa poništavanja brakova – ova je odredba definitivno nepoznata u Novome zavjetu.

Pavlovo naučavanje u 1. Korinćanima 7

Prvo što je jako bitno shvatiti jest da Pavao odgovara na tvrdnju Korinćana kako je dobro čovjeku ne dotaknuti ženu. Dakle, ne radi se o Pavlovoj tvrdnji, nego o njegovom citiranju očito asketski usmjerenih Korinćana. Redci 10-11, koji započinju riječima: "A oženjenima zapovijedam, ne ja, nego Gospodin", po svemu sudeći sadrže u sebi citat Isusovih riječi "da se žena od muža ne razdvaja" i da muž ženu "ne ostavlja". Koriste se drugačiji izrazi od onih koje nalazimo u Mateju, no vjerojatno se radi o drugačijem prijevodu istih Isusovih riječi. Nazire se nekakva praksa u kojoj je i žena imala inicijativu u rastavi. U svakom slučaju, Pavao citira Isusa kako rastava nije dopuštena. Redci 12-13 započinju Pavlovim riječima "ostalima pak velim ja, ne Gospodin", što, međutim, ne znači da Pavao daje tek puki savjet, a ne zapovijed. Taj izraz prvenstveno znači kako Pavao sada ne citira Isusa. Apostolov se nalog tiče kršćanskih žena/muškaraca u braku s poganskim partnerom. Zanimljivo je vidjeti kako očito postoji i praksa da žena "ostavi" (nije isto što i "otpusti") muža, kao i da muž "ostavi" ženu. Grčka kultura, kojoj pripada korintska crkva, već je bliža današnjoj praksi rastave u kojoj

inicijativu podjednako mogu imati i muž i žena. Pavao u retku 15 smatra kako se kršćanin u braku može razvesti od nekršćanskog bračnog druga *samo* ako taj bračni drug to izričito zahtijeva. Ne kaže nam se imaju li onda članovi Crkve pravo na ponovni brak ili se i na njih odnose riječi iz retka 39: "žena je vezana dokle živi muž njezin". Sam kontekst tih riječi nije sasvim jasan (tko su "djevice" iz r. 38?), ali je zanimljivo vidjeti kako se naglašava vezanost žene, ne i vezanost muža. U svakom slučaju, jasno je kako Pavao ne misli da je rastava absolutno nedopuštena (kako bi to mogli pomisliti tumači Marka). Očito je kako rana Crkva nije smatrala da je spolno nećudoređe bračnog druga jedini i isključivi razlog za rastavu.

Dvadeset stoljeća poslije

Nije lako sve ove biblijske tekstove prenijeti u današnje vrijeme, osobito zbog činjenice da se u Bibliji više govori o otpuštanju žene, a ne o sporazumnoj rastavi. No, ipak se ne mogu izbjegći neki bitni zaključci:

1. Brak je od Boga postavljen kao cjeleživotna veza muškarca i žene.
2. Rastava nije absolutno nedopustiva, iako mi nemamo sasvim jasnu predodžbu kada je točno to dopustivo. No sigurno je kako to nikako ne bi vodilo do današnjih postotaka rastava.
3. Crkva ne može pitanje rastave tumačiti čisto legalistički, niti je sva zadaća u tome da se utvrdi tko je tu točno kriv. Mnogo bi više vrijedilo kada bi se Crkva bavila, na pravi način, pitanjem kako pomoći ljudima u bračnim krizama i kako raditi na njihovom pomirenju. Sigurno je da bi one statistike rastava s početka članka bile manje crne kada bi se svakoj bračnoj krizi pristupilo s Kristovim milostivim duhom pomirenja i razumijevanja.



PATHFINDER



ožujak - travanj 2012.

[Broj 14]

U ovome broju:

Bog je sada ovdje!	16
Kidrikule - povijest i djelovanje	17
Okupljanje Ihtusa i Rakova	19
Obični grabi i breza	21
Osnove šivanja	22

SKIJANJE SE BRZO UČI, TKO JE BLESAV SJEDITI U KUĆI...

S

jećam se kako me je prije mnogo vremena netko pitao:

"Znaš li svirati klavir?"

Moj je odgovor glasio: "Nisam siguran, možda čak i znam. Nisam nikada probao."

Svi vi koji svirate klavir možete misliti kako bi zvučalo moje sviranje klavira.

A isto tako znate koliko bi trebalo odvjetiti vremena da ga naučim. Moja priča vezana uz klavir ide ovako: Uvijek sam želio svirati taj instrument. Ali mi se u ranoj mladosti činilo da je to instrument za djevojčice i kakvo bih ja to bio muško kada bih svirao klavir. Zatim su došle godine kada mi se činilo "cool" znati nešto odsvirati, ali tko bi to sada učio... Poslije su došli čak trenuci kada sam smatrao da bi bilo jako poželjno da znam svirati klavir jer se dogodilo da nismo imali nikoga tko bi nam svirao kada smo bili na nekom okupu. Ali sve je ostalo samo na lijepim željama.

Slično je sa svim našim vještincama i umijećima. Danas nam se za neke od njih čini da nisu za nas, za neke mislimo da nam nikada neće trebati, a neke nam se možda čine preteškim da bismo ih ikada naučili. Ali sve će se to jednog dana promjeniti i zatrebat će nam. Nekada će nam dobro doći koja vještina iz kućanstva, neki drugi put kad prijatelji budu isli na neki sport možda neka iz rekreacije, treći put iz snalaženja u prirodi itd...

Siguran sam da svakko od nas može naučiti neku vještinsku ili umijeću. To znam iz vlastitog primjera kako sam ja naučio skijati. Kao što ste već pročitali u naslovu ovog članka, skijanje se ne uči na kauču ili Facebooku. Potrebno je otici van i probati. Istina je da trebate negdje nabaviti opremu i zamoliti nekoga tko već skija da vas uputi. Prvi put će biti možda malo problema, ali nemojmo odustati. Drugi put će već ići bolje, treći put još bolje i tako dalje.

Znam da nikada nećete biti kao Ivica Kostelić ili Tina Maze, a ni ja neću nikada biti kao Ivo Pogorelić, ali možemo dobiti nova znanja koja ćemo nekada sigurno trebati.

Izviđaći nam pružaju priliku da steknemo što više različitih vještina i znanja. Počinimo ih skupljati, jer će nam sve što naučimo sigurno nekada zatrebati.

"Sve mogu u onome koji mi daje snagu." (Filipljanim 4,13)

Andrej Zelenko



BOG JE SADA OVDJE!

Jeste li čuli priču o profesoru koji nije vjerovao u Boga i koji je želio uvjeriti svoj razred da nema Boga? Na ploči je napisao velikim slovima: BOGA NEMA NIGDJE! A onda je na trenutak morao izići iz razreda.

Mali dječak, koji je u trenutku pobjegao ispred majčinog pažljivog oka dok ga je upisivala u novi razred, otrčao je niz hodnik te uletio baš u ovu učionicu. Čitao je što piše na ploči. To nije izgledalo točno. On je u crkvi naučio nešto drugo. Brzo je uzeo spužvu i prepravio rečenicu.

Kada je profesor ponovno ušao u učionicu, pokazao je na ploču i rekao: "Želim da ovo svi dobro upamtime." Učionica je odjekivala od smijeha, a profesor je uzbudjen hodao u krug. Na ploči je pisalo: BOG JE SADA OVDJE!

Isus je obećao da će Njegov Sveti Duh biti uvjek s nama. To znači da On živi u nama kada Ga prihvativimo.

Ali postoje neka mjesta na koja bismo mi možda išli, ali Isus tamo ne bi htio ići s nama. Što mislite, kako bi se On osjećao kada bi Ga ljudi pokušali odvesti na neki tulum gdje se mlađi i djeca drogiraju, neprilično zabavljuju, puše ili piju; ili na mjesto gdje se pričaju prljavi vicevi i neukusne šale?

Razmislite gdje ste sve bili prošli tjedan ili mjesec? Jesu li to možda bila mjesta gdje se Isus ne bi ugodno osjećao?

Najbolji način da odlučite hoćete li ići na jedno takvo mjesto jest da upitate sami sebe: "Kako bi se Isus osjećao тамо?" i onda prema tome donešete odluku.

Kada bi svatko sebi postavio ovakvo pitanje prije nego što doneše neku odluku, u kakvom bismo mi sada svijetu živjeli? Mali je dječak bio mudriji od profesora. Bog je sada ovdje i to može donijeti bitnu razliku u tvojem životu.

BOG JE SADA
OVDJE!

KIDRIKULE - POVIJEST I DJELOVANJE

Kidrikule su kršćansko izviđačko društvo za koje je čuo svaki izviđač u našem SKID-u u Hrvatskoj, a i šire. Nismo baš mnogobrojni, nismo visoki, nismo jako lijepi, a ni ružni, a svi znaju za nas. Pa u čemu je kvaka? Jedna smo od najmanjih skupina što se tiče članova, ali zato imamo paprene igrače, tj. "Malo nas je, al nas ima!" Išli vi na neki First Camp, Fratarski Camp, Helsinki Camp, Snow Camp, obični kamp, izlet, natjecanje ili izvršavanje kazne, khmm... uvijek neka Kidrikula.

Naše ime je spoj nekoliko pojmovima, mnoge asocira na neku drakulu ili ove naše domaće ljude na neku ribu za koju još nisu čuli pošto dolazimo iz Primorja, no riječ je o KID - kao kršćansko izviđačko društvo, RI - dolazimo iz Rijeke i KULA - jedan od naših simbola grada, a i simbola neosvojivosti, sigurnosti, snage, utočišta i orientirala cijelom gradu što želimo i mi biti u našem gradu i našim prijateljima. Za naše osnivanje 2007. kriv je Bobo, nekoliko Rakova i Nevenka Kolanović. U početku nas je bilo šestero, a vođu smo dobili, znate kako to već ide, po načelu najjačega. ☺ A najjači među nama bio je Ištvan Nađ koji je potukao svu konkureniju. Mi ostali nismo imali nikakvih izgleda pa je bez nekih problema preuzeo vodstvo u svoje ruke te je vrlo uspješno krenuo s nama u izviđačke vode.

Krenuli smo s punjenjem proračuna Kidrikula tako što smo organizirali razne palačinka partie u kojima smo mi bili trgovci i kuvari, organiziranjem raznih sajmova s našim proizvodima i prodajom naših majica, no koliko god smo se bavili materijalnim stvarima, toliko smo vodili brigu i o našem duhovnom bogatstvu organizirajući razna bogoslužja, dijeljenjem letaka za dobrotvorne svrhe, za "Sretnu kuću", za "Zakladu Ane Rukavine", a i za razna predavanja naše crkve te pomažući ljudima kojima je potrebna neka pomoć.

Dobro i ugodno ozračje vidjela su ostala djeca iz crkve koja su nam se tada polako počela priključivati. Pozvali smo na sastanke i neke svoje prijatelje koji su nam se također rado priključili i tako smo narasli do broja 17 - 17 članova, od kojih je dvoje iz neadventističke obitelji.

Naš je rad uz Božje vodstvo rezultirao nabavom razne opreme za odlazak na kampove na koje smo svi jedva čekali otići i upoznati nove prijatelje, nove vještine i steći nova iskustva. Jedno od lijepih iskustava koje nikad nećemo zaboraviti, iako nas je bilo samo dvoje iz Kidrikule, je Snow Camp 2008. u Njemačkoj, na kojem smo stekli puno novih prijatelja, iskustava i ideja za daljnji rad.

Naš prvi kamp na kojem smo svi bili prisutni bio je 2008. First Camp u Jasenašu. Tamo smo se upoznali s našima dragim prijateljima iz ostalih KID-ova Hrvatske i taj kamp nas je toliko oduševio da smo od tada bili prisutni gotovo na svim kampovima u Hrvatskoj kao i na onima izvan Hrvatske na koje je SKID organizirao putovanje. Jednostavno nismo htjeli propušтati susrete s tim dlinnim ljudima, raznim zabavnim i poučnim radionicama, iskustvima i avanturama.

2009. godine organizirali smo kamp na Grobniku na koji smo pozvali naše drage prijatelje, tj. KID Quercus iz Slatine i uz odlično društvo, druženje, organiziranje bogoslužja i radionicu proveli taj vikend.





2010. nakon povratka s kampa u Finskoj na kojem je bilo odlično, bili smo toliko motivirani i željni još nečega da nismo mogli čekati neki sljedeći kamp pa smo odlučili ponovno uzeti stvari u svoje ruke i organizirati još jedan kamp da dočaramo mali dio onoga s finskog kampa onima koji nisu bili тамо, a i da se ponovno vidimo s našim prijateljima. Došle su nam Masline, Ihtusi, Slovenci i Rakovi i uz 3 dana orijentacije, planinarenja, proučavanja Biblije i natjecanja ponovno smo napunili svoje duhovne i tjelesne baterije za nastavak svojih svakidašnjih obveza.

Ukratko, to bi bila naša povijest i djelovanje, iako je tu bilo još puno lijepih i zanimljivih iskustava s Bogom i izviđačkim životom. Imamo još puno stvari i planova koje bismo htjeli ostvariti i nadamo se da ćemo uz Božje vodstvo ostvariti sve to i imati još puno toga za ponuditi vama i našim prijateljima. Do nekog idućeg susreta izviđački pozdrav od svih Kidrikula, svim našim poznatim izviđačima, a i onima koje ćemo tek upoznati!



OKUPLJANJE IHTUSA I RAKOVA

Sva izviđačka društva svjesna su nadolazećeg natjecanja, i svi se pokušavamo što bolje pripremiti za taj događaj. Dokaz tome je okupljanje Rakova iz Zagreba i Ihtusa iz Maruševca preko vikenda u Zagrebu. Spojili smo ugodno s korisnim i zajedno proveli tri predivna dana.

Ihtusi su u Zagreb došli u petak poslijepodne vlakom, a Rakovi su ih spremno dočekali na Željezničkom kolodvoru. Uputili su se u crkvu u Rakovčevu, a zatim smo ih smjestili po svojim domovima.

U sunčanu subotu ujutro svi smo se okupili u Rakovčevu na jutarnjem bogoslužju, a drugi dio smo i sami vodili. Imali smo čast povećati svoje skupine tako što su neki od nas primljeni u izviđače. Slijedio je zajednički ručak koji su pripremili mame Rakova. Osim što smo se svi najeli, na ručku smo se bolje upoznali i sprijateljili. Nakon ručka uputili smo se do parka Maksimira, gdje smo uvježbavali točke za naše popodnevno bogoslužje. Bilo je tu puno smijeha, a svojim smo pjevanjem čak privukli poglede prolaznika. Popodnevno bogoslužje bilo je u našim rukama. Bilo je posebno po tome što smo uz pjesmu izveli i dva igrokaza, te umjesto klasičnih pitanja iz Biblije, imali smo kviz u kojem je sudjelovala cijela crkva. Duhovnu poruku uputio nam je Zlatko Đurin te nas je svojim riječima ohrabrio.

No ni nakon ovog bogoslužja nismo se razišli! Ostali smo se družiti u crkvenim prostorijama; naravno, jedan razlog bila je pripremljena večera, a drugi je bio natjecanje koje smo još iste večeri započeli. Točnije, započeli smo pismeni dio natjecanja podijelivši se u miješane skupine. Nije bilo bitno tko je od Rakova ili Ihtusa bolji, već je cilj bio da jedni druge nadopunjujemo i naučimo ono što još ne znamo.

Nedjelju smo ostavili za drugi dio našeg natjecanja, to jest praktični dio. Ponovno smo se uputili prema Maksimiru, gdje smo se nakon laganog razbudićivanja primili posla. Podijelili smo se u timove i rasporedili po različitim poljima. Vježbali smo signalizaciju, čvorove, prvu pomoći i slaganje vatrenog. Signalizacija inače izviđačima služi kako bi se mogli sporazumijevati kada su na većim udaljenostima. Tako smo se i mi udaljili i pomoću zastavica slali jedni drugima poruke. Čvorove uglavnom znamo, ali nam treba puno vremena da ih svežemo, tako da smo na tom polju vježbali brzinu i spretnost. Prvu pomoći trebali bi svi znati, bili





izviđači ili ne. Neki od nas su ovdje glumili žrtve, a neki su im spremno dolazili u pomoć i činili sve što je potrebno u takvim situacijama da ih spase, sakupljajući tako dodatne bodove. U Maksimiru nije dopušteno paliti vatru pa smo samo pripremali drva za vatru, ali nije ni to lagano. Tu je također bila bitna brzina, ali i izgled, to jest konačni oblik. Na kraju nam je još ostalo malo vremena koje smo iskoristili za ponavljanje kako se podiže pseća kućica. To je naziv za mali šator, napravljen samo od jednog šatorskog krila.

Bili smo blagoslovljeni lijepim vremenom i, naravno, ugodnim druženjem. Jedni od drugih naučili smo nove vještine, a isto tako uvježbali one koje smo već znali. Bilo je tu puno disciplina za jedno jutro, ali smo ih sve uspjeli uvježbati. Sad smo spremni za ono pravo veliko natjecanje koje će se održati 29. travnja na Bundeku. Zahvalni smo Bogu za vrijeme koje smo skupa proveli, i veselimo se sljedećem susretu!



UPOZNAJMO DRVEĆE NAŠIH KRAJEVA: OBIČNI GRAB (CARPINUS BETULUS L.)

STANIŠTE: Veoma je često stablo u našim šumama od nizinskog do brdskog područja (do 1100 m nadmorske visine). Voli sjenovite položaje. Najčešće tvori šumu zajedno s hrastom kitnjakom u sjeverozapadnom dijelu Hrvatske. Rasprostranjen je u umjerenim područjima južne i srednje Europe te jugozapadne Azije.

OPIS STABA: Grab je listopadno stablo visoko do 30 m, u promjeru do 70 cm. Ima razgranatu, gustu krošnju, a kora je glatka, tanka svijetlosiva. Korien mu je razgranat pa dobro sprječava eroziju tla. Listovi imaju pilasti rub, a zbog jače izraženih bočnih žila list izgleda kao da je "plisiran". Dug je do 12, a širokem oko 7 cm. Ima odvojene muške i ženske cvjetove u obliku resa koji se opršaju vjetrom. Zajedno s cvjetanjem, grab i lista. Plodovi su skupljeni u čupave nakupine, a jedan plod ima sjemenku i krilce pa ga raznosi vjetar.

ZANIMLJIVOSTI: Grab raste vrlo brzo, ima iznimno tvrdo drvo (engl. *ironwood* = čelično stablo), pa su grabovinu prije masovne proizvodnje čelika upotrebljavali za izradu dijelova parnih strojeva. Ima visoku kalorijsku vrijednost pa su ga koristili za proizvodnju drvenog ugljena. Danas služi za izradu držala za sjekire, motike i

sl., u građevinarstvu za skele te za ogrjev. Grab odlično podnosi orezivanje pa se koristi za živice (odlično štititi od vjetra) ili za topijarije. Topijariji su samostalna stabala koje ljudi orezuju u ukrasne oblike npr. neki geometrijski oblik ili oblik neke životinje. Ljekovita svojstva nisu zabilježena.

U mediteranskom dijelu naše zemlje raste još i **crni grab i bjelograb**. Crni se grab prepoznaje po maslinastoj kori sa svjetlijim točkicama, a plod mu je zatvoren u mjeđurastim ovojima pa nalikuje na plod hmelja.

Literatura:

Nikolić, T.; Kovačić, S.: *Flora Medvednice*, ŠK, 2008., Zagreb
Šilić, Č.: *Atlas drveća i grmlja*, SP Svetlost, 1990., Sarajevo

BREZA (BETULA PENDULA ROTH)

STANIŠTE: Breza je veoma prilagodljiva, voli sunčana i prohладna staništa. Raste do 1900 m nadmorske visine. Dobro podnosi sušu i niske temperature. Rasprostranjena je po čitavoj Europi, Maloj Aziji i Sibiru. Na sjeveru Europe raste prirodno dok je u našim krajevima često sađena. Može rasti u sumi hrasta kitnjaka i graba.

OPIS STABA: Breza je listopadno stablo visine do 30 m i opseg do 60 cm upadljivo bijele kore. U starosti kora u donjem dijelu pocrti i duboko raspuci. Ima nepravilnu rijetku krošnju te srco like svjetlozelene listove oko 4 cm velike, pilastoga ruba. Zanimljivo je da ovo drvo ima dva oblika lista: jednog su oblika listovi koji rastu na grančicama koje imaju cvjet, a drugog su oblika listovi na grančicama bez cvjetova. Breza ima odvojene muške i ženske cvjetove u obliku resa koji se opršaju vjetrom. Zajedno s cvjetanjem breza i lista, a to je najranije od svih listopadnih stabala. Plodovi dozrijevaju u ljetu, raznosi ih vjetar, a veličina im je oko 2 mm.

ZANIMLJIVOSTI: Živi do 120 godina dok je u Hrvatskoj njezin životni vijek svega do 50 godina. Ljudi je rado sade jer rano lista, grane joj vise (pendula = viseća), a u jesen ima lijepu zlatnožutu boju. Njezine sjemenke najbolje klijaju na sunčanim mjestima bez biljaka (npr. nakon požara, sjeće) pa tako prva naseljava nova područja. Stoga je zovemo pionirom šumske vegetacije. Koristi se u najražličitije svrhe: za izradu kanua, štavljenje kože, pokrivanje krovova, ogrjev, izradu namještaja, izradu papira, brezove metle i šampone. U sjevernim zemljama još se i danas piće *brezov sok* u svježem i prerađenom obliku. Svježi sadrži kalij, kalcij i željezo. Sok je najbogatiji šećerom u vrijeme izbijanja listova. Na

mladom stablu probuši se svrdлом u proljeće nekoliko cm duboka rupa pa se kroz utaknuto cijev hvata sok tijekom 48 sati. Nakon toga se rupa začepi drvenim klinom. Dnevno breza može dati 4,5 l soka, u sezoni i do 170 l. Za toplog vremena sok vrlo brzo fermentira. U vrijeme oskudice kora se suši i melje u brašno za izradu kruha.

LJEKOVITOST: Sadrži *salicilnu kiselinu* (protiv upala, reume, artrisa). Danas je u upotrebi lijek Andol koji u svojem sastavu ima i salicilnu kiselinu. Breza ima ljekovito djelovanje na bubrege i izlučivanje mokraće (čaj od svježih ili osušenih listova). Svježe zgnježđeni listovi koriste se kao oblog za rane ili kod kožnih osipa.

Literatura:

Nikolić, T.; Kovačić, S.: *Flora Medvednice*, ŠK, 2008., Zagreb
Grlić, Lj.: *Enciklopedija samoniklog jestivog bilja*, A. Cesarec, 1990., Zagreb
Marčinković, J.: *Božja biljna ljekarna*, ŠK, 2001., Zagreb





OSNOVE ŠIVANJA

1. Opiši pravilnu uporabu sljedećih predmeta:
 - A. napršnjak
 - B. krojački metar
 - C. škare i krojačke škare
 - D. cik-cak škare
 - E. igle različitih veličina i vrsta
2. Upoznaj se sa šivaćim strojem u svojoj kući ili školi. Prepozna sljedeće:
 - A. kotač za balansiranje
 - B. klizeća vodilica za konac
 - C. stopa
 - D. podizač stope
 - E. igla
 - F. špula za konac
 - G. kontrolna ploča
 - H. poluga za šivanje unatrag
3. Pokaži kako pravilno uvesti konac i rukovati strojem.
4. Napravi porub na jednom od navedenih predmeta tako da dobiješ uredne i jednake šavove:
 - A. kuhinjska krpa
 - B. pregača
 - C. dječja dekica od flanela
 - D. obična dekica od flanela
5. Pokaži svoju sposobnost pravilnog šivanja dugmadi i drukera.
6. Što znaće sljedeći termini: porub, dijagonala i sastav materijala?
7. Načini vreću za rublje za kampiranje ili nešto slično.





Interview s Iden Terpini

Predstavi nam se!

Zovem se Iden Terpini i imam 14 godina.

Kojim se hobijima bavis?

Jako volim košarku i stolni tenis. Želim naučitiigrati i tenis.

Kako si čula za Krćansku adventističku crkvu?

Kada sam bila u drugom razredu osnovne škole, adventistička crkva u mojoj susjedstvu stavila je oglas o ljetnom kampu. Odlučila sam ići i tamo sam upoznala pastoricu Feliciju koja me pozvala u crkvu.

Kako si se osjećala kada si prvi put došla u crkvu?

Bila sam iznenadena toplim okruženjem i svi su mi se smješkali. Osjetila sam sreću od prvoga dana.

Koji su bili tvoji prvi dojmovi?

Svidjele su mi se pjesme koje su ljudi pjevali. To je bio poseban trenutak za mene. Ispunili su moje srce radošću i srećom.

Što te je najviše privuklo dok si čitala Bibliju?

Pridružila sam se dječjoj skupini i počela proučavati Bibliju za djecu. Događaji koje smo čitali bili su vrlo zanimljivi i nisam mogla dočekati sljedeći sastanak kako bih naučila još više o svemoćnom Bogu. Zato sam počela dublje proučavati Bibliju.

Koja je tvoja omiljena knjiga u Bibliji?

"Djela apostolska". Proučila sam je temeljito i što je više razumijem, više je volim.

Imaš li neki omiljeni redak?

Imam mnogo omiljenih redaka, ali voljela bih spomenuti svoje omiljeno poglavlje, Djela apostolska 11. U ovom poglavljtu najviše volim način na koji Petar govori ljudima i propovijeda. To je čudesno.

Što te nagnalo da doneseš odluku o krštenju?

Slušala sam jednog dana propovijed našeg pastora i počela sam osjećati kako je Bog divan jer nam je svima ponudio spasenje. Željela sam biti spašena i susresti Isusa; odjednom sam shvatila da je jedini način da mi se ta želja ostvari da doživim novorođenje, a to podrazumijeva krštenje. Zato sam donijela odluku o krštenju.

Kako si se osjećala nakon krštenja?

U trenutku kada sam trebala biti krštena, drhtala sam od emocija. Svi su gledali u mene. Moj se život počeo mijenjati, a u isto vrijeme sam se bojala. Ali u trenutku kada sam izišla iz vode, bila

sam presretna i zaplakala sam. Sve je bilo prekrasno, sve je bilo novo, potpuno nov početak za mene. Kakva prednost, sada sam stvarno bila Božja kći!

U kojim bi aktivnostima voljela sudjelovati u crkvi?

Rado odlazim na molitvene sastanke srijedom gdje se svi zajedno molimo i proučavamo Bibliju. Sretna sam kada imam priliku prevoditi pastora u crkvi. Uživam i u vođenju tečaja engleskog jezika. Također sam učiteljica u dječjoj subotnjoj školi. Volim raditi s djecom jer se uvijek sjetim da sam i ja bila dijete kada sam prvi put došla u crkvu i nikada je nisam napustila jer djeca nikada ne zaborave što su naučila. Također rado sudjelujem u aktivnostima izviđača nedjeljom.

Što najviše voliš u izviđačima?

Prekrasno je kada svi zajedno čitamo Bibliju i pomazećemo djeci, od kojih 90% nisu adventisti, da postanu bolji ljudi, da imaju bolje ponašanje, nauče se disciplini itd. Volim kada pjevamo izviđačku himnu kao i aktivnosti u unutarnjem i vanjskom prostoru. To je jednostavno predivno.

Koji je tvoj san?

Jednoga dana želim postati pastor. Želim propovijediti ljudima o Božjim planovima koje ima za sve nas. Želim im reći da će se Isus uskoro vratiti da nas uzme kako bismo zauvijek živjeli s Njim. Želim provesti milenij s Isusom i zatim živjeti na novoj Zemlji sa svojom obitelji, rođinom i prijateljima kroz svu vječnost.



PITANJE & ODGOVOR



Moji se roditelji razvode i prilično sam uzravan zbog toga. Osobito mi je žao mlađeg brata koji to još teže podnosi. Što da učinim?

Mislim da tebi ne trebam objašnjavati kakve tragove rastava roditelja ostavlja na djeci. To vidiš i na svojem bratu i isto tako bolno osjećaš na vlastitoj koži. I duši, prije svega.

Tvoji roditelji očito više ne znaju kako bi nastavili zajednički život. Ne mogu ulaziti u njihove razloge i motive, još manje mogu učiniti bilo što da nekako zaustavim taj proces. Ali znam što bih im rekao kada bih ih sreo. No, jedino imam priliku razgovarati s tobom, pa ti mogu dati nekoliko savjeta kao pomoć u ovom teškom razdoblju tvojeg života.

Prvo, mislim da bi trebao, bez prejakih emocija ali prilično jasno, reći roditeljima što misliš o njihovoj rastavi. Ako smatraš da se oni nikako ne bi trebali rastaviti, to im i reci. Ako, pak, samo želiš da to naprave bez prevelike buke, onda im tako i reci.

Uglavnom, jasno im daj do znanja kako se ne mogu rastaviti a da pritom uopće ne uzimaju u obzir vaše mišljenje. Odmah ti moram napomenuti kako ne

mislim da će tvoja intervencija spasiti brak. To vjerojatno neće imati takvog učinka, ali će barem njih primorati da više pažnje posvetete vama dvojici. Pitanje braka nije nešto što je samo između njih dvoje, jer ste tu i vi kao itekako "zainteresirane strane".

U određenim situacijama kao što su neke njihove eventualne svađe, osobito one u vašoj prisutnosti, reagiraj odlučno. Naprsto oni sebi ne mogu dopustiti da pred vama razmjenjuju vatru. Moraju se barem naučiti kulturi govora, ako već ne ide s međusobnim razumijevanjem i voljenjem. Neka odu



nekamo izvan vašeg dometa i makar malo vas poštede.

Pomozi svojem mlađem bratu. Ti nekako lakše njemu možeš objasniti da će se neke stvari u vašem životu odsad znatno promijeniti. Možda ćete se seliti, možda ćete se čak i vas dvojica na kraju razdvojiti. Kad to objašnjavaš svojem bratu, ujedno pomažeš i sebi da bolje razumiješ situaciju. Bitno je da shvatite kako ostaje dosta mogućnosti da se opet viđate i s roditeljima i međusobno. Unatoč svim negativnim aspektima, rastava nije smrt.

I u svemu ovome zlu moraš se brinuti za sebe. Razgovaraj s nekom osobom koja ti može pomoći, utješiti te, savjetovati. Svrati k školskom psihologu ili pedagogu, razgovoraj s razrednikom/razrednicom, pastorom, rodbinom, ukratko, s bilo kime kome vjeruješ i tko ti može biti koristan. Razgovor s Bogom u molitvi zasigurno pomaže. Izražavaj slobodno svoje emocije, svu svoju tugu, strah, što god te muči.

Bavi se nečim pametnim, nečim što te opušta i pomaže ti da ne misliš stalno na svoje probleme. Znam da ne tješi previše, ali dosta tvojih vršnjaka prolazi ili je prošlo isto što i ti. Nađi neki način da razonodiš i sebe i brata. I tvoji bi roditelji trebali misliti na to da vas nekamo izvedu, naprave nešto što će vas koliko-toliko ohrabriti.

I na kraju, od ove gorke životne lekcije možeš imati i neke koristi za svoj budući život. Jednostavno rečeno, poduči se kako nikada ne bi ponovio pogrešku svojih roditelja.

Adriatic cup 2012.



Po prvi put u Maruševcu održan je međunarodni malonogometni turnir pod nazivom Adriatic cup 2012. Organizator ovoga događaja bio je Bobo S. Marčeta, voditelj Odjela za djecu i mlade Jadranske unije konferencija.

Momčadi su se okupile već u petak kako bi se svi zajedno mogli što više družiti i kako bi proslavili našega Gospodina. Bile su tu momčadi iz Engleske, Bosne i Hercegovine, Bugarske te pet domaćih momčadi iz Hrvatske.

Uz bučno navijanje navijača bilo je zanimljivo pratiti turnir koji je počeo u subotu navečer, a završio sljedećeg dana u poslijepodnevnim satima.

Na kraju turnira uslijedilo je proglašavanje najboljih momčadi i pojedinaca. Tako je momčad iz Bugarske osvojila prvo mjesto, momčad Budicki drugo, a Maruševec treće mjesto.

Momčad Maruševec 2 dobila je pehar za fer igru. Najboljim igračem turnira proglašen je kapetan Bugarske momčadi, a pehar za najboljeg strijelca dodijelen je Antoniju Filipoviću iz momčadi Maruševec. Titulu najboljeg čuvara mreže dobio je vratar Bugarske.

Ovo je prvi turnir Adriatic cup, a prema riječima organizatora, zasigurno neće biti posljednji. Svi zaljubljenici u najvažniju sporednu stvar na svijetu pozvani su već sada da se uključe u organizaciju sljedećeg turnira koji će se održati 2013. godine otprilike u isto vrijeme.

**Mjesto održavanja: Maruševec
Vrijeme: 09.-11.03.2012.
Dogadaj: Adriatic Cup 2012.**



PISMO OSMAŠICAMA I OSMAŠIMA

"Odaber i svoju srednju školu!"

Draže osmašice i osmaši,

Nije lako, nije, naći se u situaciji u kojoj ste sada Vi i pitati se: "Koju srednju školu odabrati? Po kojem kriteriju? Po veličini i ljepoti školske zgrade? Po znanju koje škola pruža? Po načinu na koji se profesori ponašaju prema učenicima? Po, najposlije, Vašim vlastitim sklonostima, željama i mogućnostima? Po tome što kažu roditelji? Po društvu koje ćete u toj školi imati? Ili...?"

Čini se da sve to treba uzeti u obzir, i još više. Stoga mi dopustite da Vam odgovorim na pitanje zašto smatram da biste u svoj najuži odabir srednjih škola svakako trebali uključiti adventističku Srednju školu u Maruševcu, i upisati se u jedan od naših programa: u program medicinska sestra/tehničar opće njegе ili u opću gimnaziju!

1. Škola je smještena u prirodi, u lijepom okolišu s rijetkim vrstama stabala, podno Ivanšćice, kraj dvorca Maruševca, što omogućuje izlete u prirodi, izviđaštvo i, štoviše, nastavu u prirodi (Upravo radimo na izgradnji vanjskih učionica!). U prirodnom se okružju održavaju i "Maruševčke igre" i ostale sportske i rekreativne aktivnosti. Usto, prirodni okoliš uljepšava školu i čini je privlačnim mjestom.
2. Škola potiče profesore na ljubaznost i pomoć učenicima u razumijevanju predmetnih sadržaja. U našoj školi nećete biti broj! Omogućuje se dopunska nastava i individualna pomoć.
3. U školi i učeničkom domu pružit će Vam se mogućnost da razvijate svoje darove u slobodnom vremenu: u glazbenim aktivnostima, pjevačkom zboru i sastavima, likovnoj skupini, glumi i pantomimi, fotografiranju i dr. Odnedavno imamo i vrlo naprednu radionicu za informatičare: "Izgradimo virtualnu školu zajedno!" Naš profesor informatike je više puta nagradivan na državnoj razini i prvakovan je stručnjak koji predaje i na Fakultetu informatike i organizacije u Varaždinu.
4. U školi ćete moći, ako želite, i zaraditi dio školarine radom u školi, učeničkom domu te u parku, voćnjaku i vrtu. Bit će to važno iskustvo stjecanja radnih navika za Vaš život i važan dio Vašeg osamostaljivanja.
5. Upoznat ćete mlade iz cijele Hrvatske, pa i šire, i ostvariti lijepa prijateljstva. Škola štiti manjine, zagovara toleranciju i nitko se ne smije omalovažavati po pitanju vjere, nacije, socijalnog statusa. Nema tolerancije prema nasilju. Učenik koji se počne ponašati nasilnički gubi status učenika, kao i oni učenici koji su skloni alkoholu i pušenju.
6. I, što je najvažnije, u školi se posebno poštuje stara, ali uvek tako dragocjena i mudra Knjiga – Biblija, koja poučava životnim umijećima, kako živjeti, Francuzi bi rekli *Savoir vivre!* Znati živjeti! I to ne samo u ovom svijetu i za ovaj svijet, već i za onaj vječni, neprolazni. U Bibliji se nalazi živ zapis o iznimnoj Osobi, Isusu Kristu, koji nas spašava. A to je pravi izazov, i školu koja se uhvatila ukoštač s tim izazovom vrjedi odabrati!

Za sve informacije, stojimo Vam na raspolaganju: e-mail: ss-marusevec@vz.t-com.hr; web stranica: www.marusevec.skole.hr

Radujemo se Vašem odazivu! Uz lijep pozdrav,

mr. sc. Đurđica Garvanović-Porobija, ravnateljica

Srednja škola u Maruševcu s pravom javnosti
Škola s međunarodnom akreditacijom
za kvalitetno školovanje – za kvalitetnu budućnost u Hrvatskoj (Edu)



Preporučljivo je primijenjati preporučeno zaštito od sunca i vjetra
Preporučljivo je učiti engleski jezik, učiti jezik, učiti engleski jezik
Učiti engleski jezik, učiti engleski jezik, učiti engleski jezik
Škola je sertificirana sertifikatom potvrde o kvalitetnoj obrazovanju
Učivo: 100% - 100% - 100% - 100%
Škola je sertificirana sertifikatom potvrde o kvalitetnoj obrazovanju
Učivo: 100% - 100% - 100% - 100%

Drazsiti licenčni i roditelji, Srednja škola u Maruševcu dajeći vam potrebitu
priču o učeniku i vježbama i razvijajući njegove davanje i mogućnosti.

Dobro došli!

Škola je licencirana sertifikatom potvrde o kvalitetnoj obrazovanju
Učivo: 100% - 100% - 100% - 100%

DJEĆJA PITANJA

O subotu 10. ožujka 2012. propovijedao sam u svojoj crkvi na temu "Pitanja koja Bog postavlja nama".

Prije nego što sam započeo, obratio sam se djeci. Podijelio sam im papiriće i zadao zadatka: Napišite što biste htjeli pitati Boga ili neke druge biblijske osobe kada biste za to imali priliku ili kada dođete na Nebo. Nakon završetka propovijedi zamolio sam svu onu djecu koja su nešto napisala da mi donesu svoja pitanja.

Prvo što sam primijetio bilo je da je skoro svaki papir bio cijeli isписан pitanjima. Želio sam ovo podijeliti sa svima vama jer sam sam iznenaden i ohrabren djećom mästom, a moram vam reći da su sva pitanja napisana bez pomoći roditelja ili nekih drugih starijih osoba.

EVO TIH PITANJA:

Dijete od dvanaest godina: Daniela bih pitao je li se bojao biti u jami s lavovima? Jonu bih pitao kako mu je bilo u ribljoj utrobi? Petra bih pitao kakav je bio osjećaj kada je hodao po vodi? Mojsija bih pitao je li mu bilo teško voditi svoj narod? Isusa bih pitao je li Mu bilo dosadno slušati molbe ovoga svijeta? Davida bih pitao je li mu bilo teško ubiti Golijata? Judu bih pitao zašto je prevario Isusa? Izgubljenog sina pitao bih zašto je otišao od oca u loše društvo? Samsona bih pitao kakav je osjećaj biti jak? Svoga anđela čuvara pitao bih kakav sam bio na zemlji? Isusa bih pitao kako je izzledao Jona?



Dijete od osam godina: Davida bih pitao je li bilo teško ubiti Golijata? Isusa bih pitao kako je pretvorio pet kruhova u tisuću kruhova i dvije ribe u tisuću riba? Isusa bih pitao kako je oživio Lazara? Daniela bih pitao je li se skoro odrekao Isusa kada je bio bačen u lavovsku jamu?



Dijete od deset godina: Pitao bih Isusa zašto je dopustio zmiji da prevari Evu?

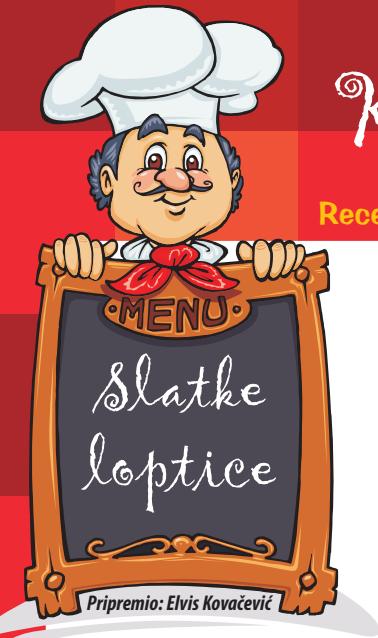


Dijete od četrnaest godina: Želim pitati Boga sljedeća pitanja: Kako je biti bezgrješan? Kako izgleda ništa, dok još ništa nije stvoreno? Koje je to boje? Kako naše tijelo može tako složeno funkcionirati? Zašto baš muž mora biti glava kuće? Zašto ne žena? Kakva je razlika? Kakvim se jezikom govori na Nebu? Kako možeš znati što se događa baš u svakom kutku? Možeš li letjeti? Zašto danas ne radiš toliko čuda kao prije? Onakvih velikih čuda! Kako možeš voljeti ubojice, prevarante i najokrutnije ljudi?



Dijete od dvanaest godina: Želim pitati Boga sljedeća pitanja: Gdje se nalazi Sodoma? Kako funkcioniра priroda? Ima li na drugim planetima život? Kako će izgledati drugi Isusov dolazak? Kako izgleda Sotona i njegovi anđeli? Ima li na Suncu zlata? Kako izgleda najveća zvijezda? Je li na Marsu moguć život? Zašto ljudi koji nisu krivi umiru?

Nisu li ova pitanja zanimljiva i vrijedna pozornosti? Pokušajte na njih odgovoriti. Shvatio sam da djeca, za koju mi često mislimo da su u nekom svojem svijetu, zapravo zrelo i duboko razmišljaju o životu i životnim pitanjima. Dajte im vremena da malo razmisle, a onda sjednite s njima i neka vam postavljaju pitanja. Iznenadit ćete se, ali ne samo iznenaditi, nego i nešto naučiti. Dragi roditelji, djedovi i bake, dječji učitelji i svi oni koji na bilo koji način radite s djecom: ulažite u djecu, to je trud koji se isplati!



Pripremio: Elvis Kovačević

Kuhajmo zajedno

Recept iz kuhinje Adventističkog učilišta u Maruševcu

Potrebne namirnice:

- zobene pahuljice
- datulje
- grožđice
- lješnjaci
- bademi
- orasi
- kokosovo brašno
- banana
- naranča
- limun



(Ako želite, možete dodati suhe šljive, suhe marelice i slično.)

Priprema:

1. Suho voće (datulje, grožđice) natopite u vodi. Također u vodi natopite i zobene pahuljice, ali pritom pazite da razina vode ne bude iznad pahuljica.
2. Orašaste plodove (lješnjaci, orasi i bademi) posušite u tavi ili u pećnici te ohlađene sameljite.
3. Suho voće ocijedite i sameljite s bananom.
4. Mljeveno suho voće pomiješajte s natopljenim zobenim pahuljicama i dodajte sok naranče i limuna i jedan dio mljevenih orašastih plodova i kokosovo brašno. To sve dobro zajedno promiješajte.
5. Kuglom za sladoled ili žlicom odvajajte masu i valjajte u kokosovo brašno i/ili mljevene orahe, zatim rukama oblikujte kuglice.
6. Kuglice možete staviti u ukrasne košarice.

Želimo vam dobar tek.

Suho voće je samo po sebi slatko; oni koji žele još malo slađe, mogu dodati malo meda.



Mladi za mlade



Svakoga utorka navečer mladi sa svih krajeva grada Zagreba sastaju se kako bi se družili, hrabrilí, pjevalí, molili i razgovarali. Mjesto sastanka je uviјek isto – podrum kod Laure Bazmenjak. Surha sastanka u ovakvom prostoru je učiniti atmosferu ugodnjom mlađima koji u današnje vrijeme imaju odbojnost prema ustanovama te im na ovaj način možemo pomoći da razbiju tu predrasudu prema crkvi kao instituciji. Teme kojima smo započeli naše druženje su svakodnevne, ali proširene i upotpunjene kršćanskim pogledom na život. Razgovarajući tako o prevenciji ovinsnosti, braku i vezama, ljubaví i mržnji i o drugim životnim temama koje muče mlade umove, potičemo jedni druge na bolji i zdraviji život te nerijetko bolje uočavamo vlastite grijehе i shvaćamo na čemu sve moramo raditi kako bismo učinili svoj karakter spremnijim za Nebo. Nakon toga, na red dolaze još privlačnije teme kojima uranjamo u dubine Božje Riječi – Biblije. Prićat ćemo i proučavati o blaženstvima, Danielovom proročanstvu te o Isusovim usporedbama. Svatko je slobodan reći svoje mišljenje o kojem je uviјek zanimljivo porazgovarati, no ako se i ne slažemo s njim, nikako ga nećemo na bilo koji način omalovažavati. Stavovi i razmišljanja uviјek će biti različiti i baš tada moramo imati najviše ljubaví jedni za druge jer tu dolazi do izražaja naš kristoliki karakter koji želimo da ljudi vide u nama. Pozvaní smo da budemo "svjetlo svijetu" pa je tako svako naše druženje ispunjeno smijehom i pozitivnom energijom, a počinje i završava pjesmom i molituom. Molimo se za potrebe drugih ljudi i vlastite potrebe te se tako svakog utorka vraćamo kući hrabriji, snažniji i vjerniji. Puno prijatelja izvan crkve rado dolazi na našu skupinu i zaista se nadamo da su svakoga utorka sve bliže Bogu. A mi im kroz svoje prijateljstvo pokušavamo ponuditi dio one ljubavi koju je Krist imao za nas. Karakter je jedino što ćemo ponijeti sa sobom na Nebo pa nam je glavni cilj njegovati zajedništvo s Kristom i jedni s drugima. Želimo da skupine poput ove budu utočište mnogim mlađima koji su u potrazi za duhovnim odgovorima, ali isto tako i svim mlađima koji su željni razgovora, druženja i vedrinih ispunjenih večeri. "Dodatak k meni sví koji ste umorni i natovarení i ja ću vas odmoriti" (Matej 11,28), rekao je Krist, a mi se, eto, uz Njegovu pomoći i prisustvo svakoga utorka trudimo odmoriti, ostaviti sve naše probleme sa strane i prići Mu još bliže.



Put Biblije

10/03/12



Daruvar

25/02/12



Križevci

18/02/12



Drašković

03/03/12



Bjelovar

31/03/12



Požega

Lipik

24/03/12



Nova Gradiška

07/04/12



Vinkovci

14/04/12



Cerna

Posjet Beogradu

Pedesetak mladih i onih koji se tako osjećaju, iz različitih slovenskih adventističkih crkava bilo je u posjetu crkvi u Beogradu od petka 24. do nedjelje 26. veljače 2012. Posjet je, na poziv mladih iz beogradske adventističke crkve, organizirao Odjel za mlade Slovenske konferencije.

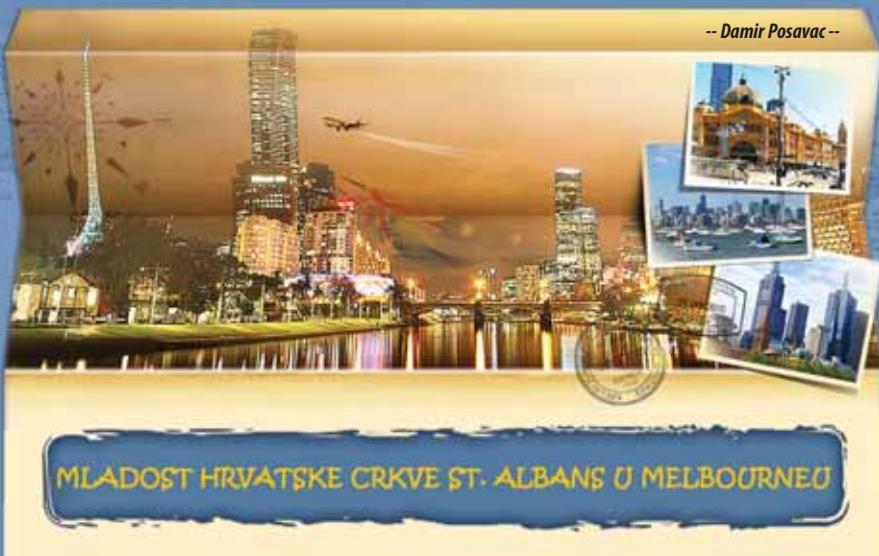
Putovanje je započelo u petak u ranim jutarnjim satima. Nakon višesatnog putovanja, putnici su stigli u Beograd gdje su ih dočekali mlađi vjernici crkve u Beogradu. Čim su stigli, okupili su se na zajedničkom bogoslužju na kojem su pjevali pjesme i poslušali kraću duhovnu misao. Nakon toga domaćini su odvezli goste u svoje domove gdje su ih smjestili.

U subotu su u crkvi bila organizirana dva bogoslužja, jutarnje i poslijepodnevno. Boga se slavilo i hvalilo duhovnim iskustvima, pričama i razmišljanjima, te pjesmama na srpskom i slovenskom jeziku. Mlađi iz Srbije i Slovenije udružili su svoje glasove u prekrasnoj pjesmi "Vrijeme je da ustaneš". Nakon obilognog zajedničkog ručka organizirana je šetnja po starom dijelu grada gdje su mlađi razgledali svjetski poznati Hram Svetoga Save. Navečer su mlađi iz beogradske crkve pripremili društvenu večer.

U nedjelju su domaćini pokazali gostima i druge znamenitosti staroga grada, među kojima je i tvrđava Kalemegdan, Parlament, Ulica Kneza Mihaila, Trg Nikole Pašića i Trg Republike. Nakon odličnog ručka koji su pripremili domaćikuhari, mlađi iz Slovenije krenuli su autobusom kući.

Vrijeme je prebrzo prošlo. Ostale su lijepe uspomene, razvila su se nova prijateljstva i želja za ponovnim susretom.





MLADOŠT HRVATSKE CRKVE ST. ALBANS U MELBOURNEU

U gradu koji je prošle godine proglašen "the most liveable city in the world" djeluje jedna od triju hrvatskih etničkih crkava u Australiji. Na zapadnoj strani Melbournea u predgrađu St Albans već se trideset i jednu godinu smjenjuju generacije vjernika koji su svoju prvu domovinu zamijenili ovim kontinentom.

U takvim okvirima života crkve zasigurno postoje razlike u životu mladeži koja je sve ove godine bila sastavni dio mjesne crkve u kojoj daju svoj doprinos ritmu i aktivnosti crkve kao i njezinoj specifičnoj misiji u dalekom svijetu.

Glazba je poveznica mladeži i ostalih vjernika jer tradicionalni instrumenti – mandoline i gitare – odzvanjanju melodiju pjesama na crkvenim bogoslužjima gdje su gotovo redovita pratnja tijeka subotnjih programa.

Povećava se i broj glasova mladih u zboru crkve koji je poznat hrvatskoj zajednici Melbournea ponajviše izuzetno uspješnim božićnim koncertima, a ima tendenciju i javnih nastupa u okviru etničkih događanja.

Tako djevojke i mladići, a većina mladeži crkve pripada trenutno tinejdžerskoj dobi, imaju svoje mjesto u djelovanju mjesne crkve.

Vrijeme biblijske pouke u razredu mladih u subotnjoj školi provodi se u odvojenom proučavanju na engleskom jeziku. No, treba naglasiti kako većina mladih razumije i govoriti hrvatski jezik. Neki od njih su se razvili i u vrsne prevoditelje s obzirom da se gotovo cijeli program prvoga i drugoga dijela subotnjega bogoslužja odvija dvojezično.

Zavjetni odnos s Isusom mladež ove crkve biblijskim krštenjem u projektu čini u petnaestoj ili šesnaestoj godini svoje mladosti.





Na godišnjim okupljanjima hrvatskih crkava u adventističkom odmaralištu Jindabyne mladi imaju svoje posebne goste govornike, a njihov program se nastoji uskladiti prema uzrastima i prikladnim temama.

Jednim dijelom godine primjenjuje se iskustvo iz Hrvatske te se mladi okupljaju petkom navečer u crkvi na duhovnim proučavanjima. Slične duhovne teme obrađivale su se i po kućama gdje bi se mlađeč okupila s pastorom, a roditelji odvojeno s crkvenim stražešinama.

Djevojke i mladići St Albans crkve pohađaju adventistički Gilson college koji je jedan od većih školskih centara (Primary & High School) na ovom području grada koji im daje temelje za nova druženja s ostalim mladima ove multikulturalne zajednice jer 60% studenata je neadventista.

Sportski dio druženja mlađeži rezerviran je uglavnom za nogomet koji se igra tijekom tjedna u sportskoj dvorani koledža.

Ostaje na kraju kratkoga osvrta i jedna velika želja mlađeži ove mjesne crkve pa vjerojatno i preostalih dviju hrvatskih crkava u Australiji – organizirani posjet mlađih Kongresu mlađeži u Hrvatskoj!

Neka im se želja uskoro i ostvari jer prednosti života u njihovoј drugoj domovini "otvaraju" im vrata ovakvog putovanja!

S kraja australijskog ljeta srdačan pozdrav uz želju za puno blagoslova Neba svima u Jadranskoj uniji!



Istražujmo Bibliju

UČI U PRICU

Jahve reče Samuelu: "Dokle ćeš tugovati zbog Šaula, kad sam ga ja odbacio da ne kraljuje više nad Izraelom? Napuni uljem svoj rog i podi na put! Ja te šaljem Betlehemcu Jišaju, jer sam između njegovih sinova izabrao sebi kralja..."

Samuel učini kako mu je zapovjedio Jahve... Potom očisti Jišaja i njegove sinove i pozva ih na žrtvu. Kad su došli i kad je Samuel vidio Eliaba, reče u sebi: "Jamačno, evo pred Jahvom stoji njegov pomazanik!"

Ali Jahve reče Samuelu: "Ne gledaj na njegovu vanjštinu ni na njegov visoki stas, jer sam ga odbacio. Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je u srcu..."

Tako Jišaj dovede sedam svojih sinova pred Samuela, ali Samuel reče Jišaju: "Jahve nije izabrao nijednoga od ovih." Potom zapita Jišaju: "Jesu li to svi tvoji sinovi?"

A on odgovori: "Ostao je još najmlađi, on je na paši, za stadom."

Tada Samuel reče Jišaju: "Pošalji po njega, jer nećemo sjedati za stol dok on ne dođe."

Jišaj posla po njega: bio je to rumen momak, lijepih očiju i krasna stasa.

I Jahve reče Samuelu: "Ustanji, pomaži ga: taj je!"

Samuel uze rog s uljem, i pomaza ga usred njegove braće. Duh Jahvin obuze Davida od onoga dana.

David uze svoj štap u ruku, izabra u potoku pet glatkih kamenova i metnu ih u svoju pastirsku torbu, koja mu je služila kao torba za praćku, te s praćkom u ruci pođe prema Filistejcu...

A David odgovori Filistejcu: "Ti ideš na me s mačem, s kopljem i sa sulicom, a ja idem na te u ime Jahve Sebaota, Boga Izraelovih četa koje si ti izazvao. Danas će te Jahve predati u moju ruku, ja će te ubiti, skinut ću tvoju glavu..."

Kad se Filistejac približio i pošao prema Davidu, izađe David iz bojnih redova i krenu pred Filistejca. David segnu rukom u torbu, izvadi iz nje kamen i hitnu ga iz praćke. I pogodi Filistejca u čelo; kamen mu se zabi u čelo, i on pade ničice na zemlju.

Tako je David praćkom i kamenom nadjačao Filistejca: udario je Filistejca i ubio ga, a nije imao mača u ruci.

(1. Samuelova 16,1-13; 17,40-50)

IZ PRIĆE

Događaj o Davidu i Golijatu možda je najpoznatiji i najdraži događaj u Bibliji. Možda bezvremenost ovog događaja možemo objasniti činjenicom da sadrži ključne elemente klasične drame: manji i slabiji nadvladava višeg i jačeg; jedno dijete mijenja sudbinu naroda; Božjom pomoći ponizni dječak pobijeđuje nepobjedivu nadmoć.

Pročitaj cijelo 17. poglavlje 1. Samuelove i podcrtaj sve detalje događaja koji su novi za tebe. Što ti iskače, a što nisi prije zapazio? Čemu pripisuješ vremensku neograničenost poziva ovog događaja za djecu? Što misliš, koja je najvažnija poanta ovog događaja? Kako ovaj događaj može primijeniti na svoj život danas?

Što nas ovaj događaj uči po pitanju sljedećih predmeta:

Natjecanje?
Svrha u životu?
Talenti i duhovni darovi?
Vjera u Boga?



ŠTO MISLIŠ?

Kada bi se podvrgao testiranju koliko vjere imaćete u Boga, što misliš na kojem bi stupnju bio?
(Zaokruži samo jedno slovo.)

A B C D F

Kad bi tvoji prijatelji vrednovali test, na kojem bi te stupnju oni vidjeli?
A B C D F

Poredaj sljedeće biblijske događaje po redu počevši s osobom koja predstavlja najveću vjeru (1) do one koja pokazuje najmanje vjere (10).

- Noina arka
- Daniel u lavskoj jami
- Petar hoda po vodi
- David ubija Golijata
- Naaman uranja sedam puta u rijeku Jordan
- Ester izlazi pred kralja da spasi svoj narod
- Mojsije vodi Izraelce kroz Crveno more
- Rahaba skriva izraelske špijke
- Josip odbija kompromis s Potifaromovom ženom
- Abraham nudi svoga sina Izaka kao žrtvu

Jeste li znali?

Visina Golijata navedena je u 1. Samuelovoj 17,4 kao "šest lakata i jedan pedalj" ili ugrubo 2 m i 97 cm. Međutim, tekst knjige proroka Samuela pronađen među svicima s Mrtvog mora kao i drugi svjedoci ranih tekstova navode rast od 2 m i 5,7 cm kao divovski rast!

SNAŽNI REDCI

"Sam Jahve ide pred tobom; on će s tobom biti; neće te zapustiti, niti će te ostaviti. Ne boj se i ne dršći!" (Ponovljeni zakon 31,8)

"Uistinu, sve što je nekoć napisano, napisano je nama za pouku, da strpljivošću i utjehom, koje daje Pismo, trajno imamo nadu." (Rimljanim 15,4)

"Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima, i on će ispraviti twoje staze." (Izreke 3,5,6)

"Sve mogu u onome koji mi daje snagu." (Filipljanima 4,13)

"Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam – riječ je Jahvina – naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu." (Jeremija 29,11)

DRUGIM OČIMA

"Brod u luci je siguran, ali brodovi nisu za to građeni." John Shedd, američki filantropist u 19. i 20. stoljeću

"Naš najveći strah ne bi trebao biti od neuspjeha, već od uspjeha u nečemu što u suštini nije vrijedno." New Tribes Missionary (nepoznati autor), Eternal Perspectives Newsletter (jesen 2003.), str. 15

"Tragedija modernog čovjeka nije u tome da je sve manje i manje svjestan značenja svog života, već da ga to sve manje i manje muči." Vaclav Havel, tadašnji češki pisac kazališnih komada i predsjednik Čehoslovačke (1989.-1992.)

DOBRO DOŠLI



NA ADVENTISTIČKO TEOLOŠKO VISOKO UČILIŠTE U MARUŠEVCU



PRIDRUŽITE NAM SE!

UVJETI ZA UPIS

Na studij se mogu prijaviti svi oni koji imaju završeno srednjoškolsko obrazovanje, preporuku pastora i mjesne crkve te oni koji su spremni uskladiti svoje ponašanje prema Studentskom pravilniku.

I ove godine upisujemo studente na
REDOVITI STUDIJ TEOLOGIJE U MARUŠEVCU

Razlozi da se upišeš:

- Stjecanje znanja o neprolaznim istinama
- Otvorena mogućnost rada u Crkvi
- Dobivanje diplome s kojom možeš nastaviti svoje studije



STVARNI ODGOVORI. STVARNA PROMJENA.

Više informacija na:

Adventističko teološko visoko učilište, Maruševec 82, 42243 Maruševec

Tel.: +385 42 290-790, E-mail: adventisticko.uciliste.atf@vz.t-com.hr ili prodekan@atvu.org